

Fremsat den {FREMSAT} af Martin Lidegaard

Forslag

til

lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven¹

(Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse m.v.)

UDKAST

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 1 i lov nr. 1352 af 21. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1390 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes efter nr. 11 som nyt nummer:

»12) *Markedsdeltager*: enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkederne, jf. artikel 2, nr. 7 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

Nr. 12-20 bliver herefter nr. 13-21.

2. § 78, *stk. 9*, affattes således:

»*Stk. 9.* Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden. Energitilsynet kan i sin forretningsorden fastsætte regler om offentliggørelse af afgørelser, der ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser i denne lov eller lov om naturgasforsyning. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender tilsynets forretningsorden.«

3. Efter § 78 *a* indsættes:

»§ 78 **b.** Energitilsynet offentliggør afgørelser i sager om regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den virksomhed, som afgørelsen er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af virksomhedens navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter *stk. 1* må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

¹ I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, EU-tidende 2011, nr. L 326, s. 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 78 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelser af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene og sine beslutninger om at pålægge tvangsbøder efter § 86, stk. 1, 2. pkt., på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som afgørelsen eller beslutning er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelse omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt. undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 og 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.«

4. I § 81, stk. 1, indsættes efter »efter loven«: »eller i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene «, efter »en virksomheds« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder virksomhedens« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

5. I § 84 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene indhente oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter den i stk. 2 nævnte forordning indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 4-10.

6. I § 84, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 5 og 6«.

7. I § 84, stk. 7 og 8, der bliver stk. 9 og 10, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 5-7«.

8. I § 85 c, stk. 2, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

9. I § 86, stk. 1, ændres »§ 85 c« til: »§ 85 c, stk. 1,«.

10. I § 86, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

11. I § 87, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 84, stk. 5« til: »§ 84, stk. 7«.

12. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 87 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

13. I § 89, *stk. 1*, indsættes som 3. pkt.:

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 996 af 13. oktober 2011, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1352 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:

»15) *Markedsdeltager*: enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkederne, jf. artikel 2, nr. 7 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

Nr. 15-27 bliver herefter nr. 16-28.

2. I § 42, *stk. 1*, indsættes efter »efter loven«: »eller i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne«, efter »et selskabs« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder selskabets« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

3. Efter § 42 a indsættes:

»§ 42 b. Energitilsynet offentliggør afgørelser i sager om regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som afgørelsen er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af selskabets navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 42 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelser af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene og sine beslutninger om at pålægge tvangsbøder efter § 48, stk. 1, 2. pkt., på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som afgørelsen eller beslutning er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelse omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt. undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 og 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.«

4. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, indhente oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter den i stk. 2 nævnte forordning indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

5. I § 47 b, stk. 2, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

6. I § 48, stk. 1, ændres »§ 47 b« til: »§ 47 b, stk. 1,«.

7. I § 48, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, der er vedtaget på grundlag heraf.«

8. Efter § 49 indsættes:

»**§ 49 a.** Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 49 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

9. I § 51, *stk. 1*, indsættes som 3. pkt.:

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1007 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 2 i lov nr. 1385 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. Efter § 299 *c* indsættes:

»§ 299 **d.** Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkederne artikel 3, stk. 1, litra a og c, eller artikel 5. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, eller hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

§ 4

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 1 i lov nr. 1387 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 781, *stk. 3*, indsættes efter »eller § 39, stk. 1«: », eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkederne artikel 3, stk. 1, eller artikel 5«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål
 - 1.2. Lovforslagets hovedindhold
 - 1.3. REMIT-forordningen
 - 1.3.1. Forordningens indhold
 - 1.3.1.1. Anvendelsesområde
 - 1.3.1.2. Forbud mod insiderhandel
 - 1.3.1.3. Forpligtelsen til at offentliggør intern viden
 - 1.3.1.4. Forbud mod markedsmanipulation
 - 1.3.1.5. Markedsovervågningen og indberetningsforpligtelser
 - 1.3.1.6. Registreringsforpligtelsen
 - 1.3.1.7. Gennemførelse af forbuddene mod markedsmisbrug og klageret
 - 1.3.1.8. Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner
 - 1.3.1.9. Sanktioner
 - 1.3.1.10. Øvrige bestemmelser
 - 1.3.2. Forordningens tidsfrister
2. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 2.1. Indledende bemærkninger
 - 2.2. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser og på stedet få adgang til oplysninger uden retskendelse
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslagets udformning
 - 2.3. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at indhente oplysninger
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslagets udformning
 - 2.4. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud

- 2. 4.1. Gældende ret
- 2. 4.2. Lovforslagets udformning
- 2. 5. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede tvangsbøder
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2. 5.2. Lovforslagets udformning
- 2. 6. Straffebestemmelser
 - 2. 6.1. Gældende ret
 - 2. 6.2. Lovforslagets udformning
- 2. 7. Udvidelse og præcisering af bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser m.m.
 - 2. 7.1. Gældende ret
 - 2. 7.2. Lovforslagets udformning
- 2. 8. Klageadgang
 - 2. 8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Lovforslagets udformning
- 2.9. Mulighed for indhentelse af teleoplysninger
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Lovforslagets udformning
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 5. Miljømæssige konsekvenser
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Høring
- 9. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

1. Indledning

1. 1. Lovforslagets formål

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, der kræver gennemførelse i national lovgivning. Forordningen benævnes herefter REMIT-forordningen, idet REMIT står for »Regulation on wholesale energy market integrity and transparency«.

Forordningens formål er at fremme en åben og fair konkurrence på engrosenergimarkedene ved at øge integritet og gennemsigtighed på disse markeder. Med forordningen skal det sikres, at forbrugere og markedsdeltagere har tillid til elektricitets- og gasmarkedernes integritet, at de priser, der fastsættes på engrosenergimarkedene, og som påvirker detailpriserne, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel, samt at der ikke kan opnås fortjenester på grundlag af markedsmissbrug.

På denne baggrund fastsætter forordningen regler, der forbyder markedsmissbrug på engrosenergimarkedene og skaber en ramme for markedsovervågningen.

Med lovforslaget gennemføres forordningens bestemmelser om den nationale regulerende myndigheds undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, jf. forordningens artikel 13, forordningens bestemmelse om klageretten over afgørelser truffet af den nationale regulerende myndighed, jf. forordningens artikel 14, samt forordningens bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og om offentliggørelse af sanktioner m.v., jf. forordningens artikel 18.

Lovforslaget har endvidere til formål at foretage nogle justeringer af den gældende lovgivning, herunder om offentliggørelse af de af Energitilsynets afgørelser, der er truffet efter lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

Det foreslås, at Energitilsynets eksisterende beføjelser efter lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning til at gennemføre kontrolundersøgelser og til at få adgang til eller indhente oplysninger udvides således at disse beføjelser også skal kunne finde anvendelse i forbindelse med håndhævelse af REMIT-forordningen. Energitilsynet får også hjemmel til i forbindelse med håndhævelsen af forordningen at indhente nødvendige oplysninger fra andre myndigheder.

Endvidere foreslås Energitilsynets eksisterende beføjelse efter el- og naturgasforsyningslovene til at udstede påbud udvidet, således at tilsynet kan kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller i regler, der er vedtaget på grundlag af forordningen.

I tilknytning hertil foreslås det, at Energitilsynets mulighed for at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder udvides til også at omfatte tilfælde, hvor et af sådanne påbud ikke efterkommes.

Ligeledes foreslås nye straffebestemmelser for overtrædelser af REMIT-forordningen. Straffebestemmelserne foreslås primært indsat i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. Der foreslås således indsat bestemmelser i de to love, hvorefter overtrædelser af navnlig forordningens oplysnings-, registrerings- og indberetningspligter straffes med bøde. Også overtrædelser af forordningens underretningspligt om mistænkelige transaktioner og pligten til at have interne overvågningssystemer for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner erhvervsmæssigt, straffes med bøde. Grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt overtrædelse af forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Samtidig foreslås der indsat en overbygningsbestemmelse i straffeloven, hvorefter overtrædelse af forbuddene mod visse former af insiderhandel og markedsmanipulation under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel i indtil 6 år.

Herudover indeholder lovforslaget forslag til bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser m.m., som træffes af Energitilsynet i forbindelse med overtrædelser af forordningen. Lovforslaget indeholder derudover også forslag til en bestemmelse om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser om regler i elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven eller regler udstedt i henhold til disse love.

Det foreslås endvidere en ny bestemmelse, hvorefter afgørelser truffet af Energitilsynet efter REMIT-forordningen kan påklages til Energiklagenævnet.

Endelig foreslås det, at retsplejelovens § 781, stk. 3, ændres, således at der kan foretages teleoplysning ved mistanke om visse grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt overtrædelse af forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation.

1.3. REMIT-forordningen

1.3.1. Forordningens indhold

REMIT-forordningen er medtaget som bilag 2 til lovforslaget.

1.3.1.1. Anvendelsesområde

Forordningens artikel 1 fastlægger forordningens anvendelsesområde og sammenhæng med anden EU-lovgivning. Det fremgår således bl.a. af bestemmelsen, at forordningen fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug, som påvirker engrosenergimarkeder, og som er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder, idet der i forordningen dog tages højde for engrosenergimarkedernes særlige karakteristika. Det fremgår af bestemmelsen endvidere, at forordningen finder anvendelse på handel med engrosenergiprodukter, idet artikel 3 om insiderhandel og artikel 5 om markedsmissbrug dog ikke finder anvendelse på engrosenergiprodukter, som er finansielle instrumenter, og som dermed er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (fremover benævnt som markedsmissbrugsdirektiv).

I forordningens artikel 2 defineres en række centrale begreber. Det følger af bestemmelsen således bl.a., at der ved engrosenergiprodukter forstås kontrakter om levering eller transport af elektricitet eller naturgas, og hertil knyttende finansielle produkter (derivater). Visse store energibrugers detailhandelskontrakter for levering af el eller naturgas betragtes efter forordningen også som engrosenergiprodukter.

1.3.1.2. Forbud mod insiderhandel

Forordningens artikel 3, stk. 1, forbyder insiderhandel, ved handel med engrosenergiprodukter. Bestemmelsen forbyder således personer, der er i besiddelse af intern viden vedrørende en engrosenergiprodukt, (a) at benytte denne viden ved at købe eller sælge eller forsøge at købe eller sælge engrosenergiprodukter, som denne viden vedrører, (b) at meddele denne viden til andre, medmindre det sker som normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse m.m., eller (c) på grundlag af intern viden at opfordre eller overtale andre til at købe eller sælge engrosenergiprodukter, som denne viden vedrører. Ved intern viden forstås ifølge forordningens artikel 2, nr. 1, specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere engrosenergiprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort sandsynligvis mærkbart ville påvirke prisen på disse engrosenergiprodukter. Der kan ifølge bestemmelse bl.a. være tale om viden om kapaciteten og anvendelse af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller andre oplysninger, som en fornuftig markedsdeltager sandsynligvis vil benytte som en del af grundlaget for sin beslutning om at indgå i en transaktion eller om at afgive en handelsordre vedrørende et engrosenergiprodukt.

Forbuddet imod insiderhandel finder anvendelse på medlemmer af en virksomheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, personer med kapitalinteresser i en virksomhed, personer med adgang til intern viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner, personer som er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger, og personer, som ved eller burde vide, at det drejer sig om intern viden, jf. artikel 3, stk. 2. Hvis en juridisk person er i besiddelse af intern viden, gælder forbuddet også for de fysiske personer, der medvirker ved beslutningen om at gennemføre transaktionen for den pågældende juridiske persons regning, jf. artikel 3, stk. 5.

I forordningens artikel 3, stk. 3 og 4, opregnes en række undtagelser, hvor forbuddet mod insiderhandel ikke finder anvendelse. Forbuddet mod insiderhandel finder således bl.a. ikke anvendelse på transaktioner indgået af el- eller naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter eller operatører af LNG-importfaciliteter, som udelukkende har til formål at dække det umiddelbare fysiske tab som følge af uforudsete afbrydelser, hvis undladelse heraf ville medføre, at markedsdeltageren ikke ville kunne overholde sine eksisterende kontraktretlige forpligtelser, eller hvis sådanne transaktioner foretages efter aftale med den eller de pågældende transmissionssystemoperatører for at sikre sikker drift af systemet. I sådanne tilfælde skal de relevante oplysninger om transaktionerne dog indberettes til det europæiske samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (ACER, herefter også benævnt som agenturet) og den nationale regulerende myndighed. Forbuddet finder endvidere bl.a. ikke anvendelse for markedsdeltagere, der handler i overensstemmelse med nationale regler, der gælder for nødsituationer, hvis nationale myndigheder har

grebet ind for at sikre forsyningen af elektricitet eller naturgas, og markedsmekanismerne er blevet sat ud af spil i den pågældende medlemsstat eller dele heraf.

Hvis oplysningerne udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed skal udbredelsen vurderes under hensyntagen til regler om pressefrihed og ytringsfrihed, medmindre den pågældende direkte eller indirekte opnår en fordel eller en fortjeneste ved udbredelsen, eller hvis udbredelsen sker med det formål at vildlede markedet med hensyn til udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.

1.3.1.3. Forpligtelsen til at offentliggøre intern viden

Forordningens artikel 4 forpligter markedsdeltagere til på effektiv og rettidig vis at offentliggøre intern viden, som de besidder, om virksomheder og faciliteter, som den pågældende markedsdeltager eller dennes moderselskab eller tilknyttede selskab enten helt eller delvist ejer eller kontrollerer, eller hvis driftsforhold den pågældende markedsdeltager eller det pågældende selskab enten helt eller delvist er ansvarlig for. Sådan offentliggørelse omfatter oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller vedrørende kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter. Markedsdeltagere er efter forordningens definition i artikel 2, nr. 7 og 8, fysiske og juridiske personer, herunder transmissionssystemoperatører, der indgår i transaktioner på engrosenergimarkeder, herunder afgivelse af handelsordrer. Artikel 4, stk. 3 indeholder en undtagelse, hvorefter en markedsdeltager kan udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og at markedsdeltageren kan sikre, at denne viden behandles fortroligt, samt at markedsdeltageren ikke træffer beslutninger vedrørende handel med engrosenergiprodukter på grundlag af denne viden. Markedsdeltageren er i den beskrevne situation forpligtet til at stille den interne viden, hvis offentliggørelsen undtagelsesvis udsættes, og en begrundelse for udsættelsen til rådighed for agenturet og den relevante nationale regulerende myndighed. Efter artikel 4, stk. 3, skal en markedsdeltager eller en person, der er ansat af eller handler på vegne af en markedsdeltager, der meddeler intern viden til andre vedrørende et engrosenergiprodukt som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner, sikre samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden. Når meddelelsen sker utilsigtet, skal markedsdeltageren sikre fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden hurtigst muligt efter den utilsigtede meddelelse. Kravet om offentliggørelse i disse to situationer efter stk. 3 finder ikke anvendelse, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt. Artikel 4, stk. 4-7, indeholder nærmere bestemmelser om forholdet mellem forpligtelsen til at offentliggøre intern viden efter artikel 4 og anden relevant EU-lovgivning på energiområdet.

1.3.1.4. Forbud mod markedsmanipulation

Forordningens artikel 5 forbyder deltagelse i eller forsøg på deltagelse i markedsmanipulation på engrosenergimarkederne. Ved markedsmanipulation og forsøg herpå forstås ifølge forordningens artikel 2, nr. 2 og 3, indgåelse i enhver transaktion eller afgivelse af enhver handelsordre vedrørende engrosenergiprodukter, som giver, kan give eller har til hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter, hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer, forsøger at sikre eller har til hensigt at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, eller hvorved en person benytter, forsøger at benytte eller har til hensigt at benytte en fingeret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter. Ved markedsmanipulation og forsøg herpå forstås ifølge de nævnte bestemmelser endvidere udbredelse af oplysningerne gennem medierne, herunder internettet, eller på enhver anden måde, der giver, kan give eller har til hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde vide, at oplysningerne var urigtige eller vildledende. Når oplysningerne udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte

af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.

Kommissionen kan efter forordningens artikel 6 vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere definitionerne af begreberne intern viden, markedsmanipulation, forsøg på markedsmanipulation og forbrugskapacitet i artikel 2, nr. 1, 2, 3 og 5, med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere disse definitioner udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkederne. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af en række af forordningens bestemmelser.

1.3.1.5. Markedsovervågningen og indberetningsforpligtelser

Efter forordningens artikel 7 overvåger agenturet i samarbejde med de nationale regulerende myndigheder, der også samarbejder indbyrdes på regionalt plan, handelsaktiviteten inden for engrosenergiprodukter for at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. De nationale regulerende myndigheder kan også overvåge handelsaktiviteterne for engrosenergiprodukter på nationalt plan.

Agenturets markedsovervågning sker på baggrund af indberetninger om transaktioner efter forordningens artikel 8, stk. 1. Herefter er markedsdeltageren eller en anden person nævnt i artikel 8, stk. 4, eksempelvis en tredjepart, som handler på vegne af markedsdeltageren, forpligtet til at forsyne agenturet med en oversigt over transaktioner på engrosenergimarkederne, herunder handelsordrer. Det overordnede ansvar for indberetningen ligger hos markedsdeltageren. De indberettede oplysninger skal omfatte en præcis angivelse af de købte og solgte engrosenergiprodukter, den aftalte pris og mængde, datoerne og tidspunkterne for gennemførelsen, transaktionsparterne og de begunstigende ifølge transaktionen samt enhver anden relevant oplysning. Markedsdeltagere er efter artikel 8, stk. 5, også forpligtet til at give agenturet og de nationale myndigheder oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmissions af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten eller anvendelsen af LNG-faciliteter, med henblik på at overvåge handelen på engrosenergimarkederne. De indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere, begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt. Kommissionen skal efter forordningen vedtage såkaldte gennemførelsesretsakter for at præcisere omfang og form, samt frister for indberetningerne i henhold til artikel 8, stk. 1 og 5.

1.3.1.6. Registreringsforpligtelsen

Markedsdeltagere, der indgår transaktioner, som skal indberettes til agenturet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, skal lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret eller bosiddende, eller, hvis de ikke er etableret eller bosiddende i Unionen, i en medlemsstat, hvor de har aktiviteter, jf. forordningens artikel 9, stk. 1. En markedsdeltager skal kun lade sig registrere hos én national regulerende myndighed. Medlemsstaterne må ikke kræve, at en markedsdeltager, som allerede er registreret i en anden medlemsstat skal lade sig registre igen. Registreringen skal ske før der indgås en transaktion, der skal indberettes efter artikel 8, stk. 1. Markedsdeltagere, der er underlagt registreringspligten efter artikel 9, stk. 1, er endvidere forpligtede til efterfølgende at underrette den nationale regulerende myndighed om enhver ændring af relevans for registreringen, jf. forordningens artikel 9, stk. 5. Registreringsforpligtelserne bliver først relevante efter Kommissionen har vedtaget de oven for nævnte gennemførelsesretsakter om indberetninger og medlemsstaterne har oprettet registre.

1.3.1.7. Gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug og klageret

Efter forordningens artikel 13, stk. 1, skal de nationale regulerende myndigheder, dvs. Energitilsynet i Danmark, sørge for, at forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation og forpligtelsen til offentliggørelse af intern viden, anvendes. Medlemsstaterne skal ifølge bestemmelsen sikre, at den nationale regulerende myndighed tillægges alle nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, som skal udøves på en forholdsmæssig måde. Det følger af bestemmelsen endvidere, at beføjelserne kan udøves direkte, i samarbejde med andre myndigheder eller ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Det fremgår af forordningens artikel 13, stk. 2, at undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelserne skal begrænses til undersøgelsens formål og udføres i henhold til national ret. Beføjelserne skal omfatte retten til (a) at få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og at modtage en kopi heraf, (b) at indhente

oplysninger hos en hvilken som helst relevant person og eventuelt indkalde en sådan person til høring, (c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet, (d) at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, (e) at kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller de retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, (f) at anmode en domstol om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver, (g) at anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Hvor det er relevant, kan de nationale regulerende myndigheder også udøve deres undersøgelsesbeføjelser i samarbejde med organiserede markeder, handelssystemer eller andre personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner.

Efter forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre en klageret til et uafhængig organ for parter, der er berørt af en afgørelse truffet af den nationale regulerende myndighed.

1.3.1.8. Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner

Forordningens artikel 15 forpligter personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner, straks at underrette den nationale regulerende myndighed, hvis vedkommende har en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med forordningens forbud mod markedsmissbrug. Pågældende personer skal etablere og opretholde effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser mod forordningens forbud mod markedsmissbrug.

1.3.1.9. Sanktioner

Det følger af forordningens artikel 18, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne, og de skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelserne, skadevirkninger for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 31 til forordningen, at overtrædelser af forordningens bestemmelser bør svare til de sanktioner, som medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af markedsmissbrugsdirektivet. Herudover følger det af artikel 18, at medlemsstaterne skal sørge for, at den nationale regulerende myndighed kan offentliggøre foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelser af forordningen, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

1.3.1.10. Øvrige bestemmelser

Forordningens artikel 10-12 indeholder bestemmelser i sammenhæng med udveksling af oplysninger mellem agenturet og andre myndigheder, herunder om databeskyttelse og driftssikkerhed af systemer.

Artikel 16 indeholder bestemmelser om samarbejde på EU og nationalt plan, mens artikel 17 indeholder bestemmelser om tavshedspligt bl.a. for personer, der arbejder eller har arbejdet for agenturet, nationale regulerende myndigheder m.v.

Artikel 19-22 indeholder generelle bestemmelser om internationale forbindelser, Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, et udvalg, der bistår Kommissionen og forordningens ikrafttræden.

1.3.2. Forordningens tidsfrister

Forordningen trådte i kraft den 28. december 2011. Den gælder direkte og har derfor siden denne dato haft virkning i Danmark.

Efter forordningens artikel 22, 2. afsnit, finder indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere imidlertid først anvendelse med virkning fra seks måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af de ovenfor nævnte gennemførelsesretsakter til præcisering af indberetningsforpligtelserne. Gennemførelsesretsakter er endnu ikke vedtaget.

Ligeledes kan registreringsforpligtelserne efter forordningens artikel 9 først finde anvendelse, når de nationale regulerende myndigheder har oprettet registre. Efter artikel 9, stk. 2, 1. pkt., skal sådanne registre senest være på plads tre måneder efter, at Kommissionen har vedtaget de ovenfor nævnte gennemførelsesretsakter.

Medlemsstaterne skal efter forordningens artikel 13, stk. 1, 2. afsnit, sikre, at de nationale regulerende myndigheder senest den 29. juni 2013 har de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser til sikring af overholdelse af forordningens forbud mod markedsmissbrug og forpligtelsen om offentliggørelse af intern viden.

Medlemsstaterne skal ifølge forordningens artikel 18, 2. afsnit, senest den 29. juni 2013 give Kommissionen meddelelse om bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Indledende bemærkninger

Den nødvendige lovgivning foreslås primært at blive gennemført i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, idet disse love i forvejen regulerer handel med henholdsvis elektricitet og naturgas. Der vil stort set være tale om parallelle ændringer i disse love. Dette indebærer, at Energitilsynet vil få samme beføjelser, når der er tale om forhold vedrørende handel med engroselprodukter, hvor elforsyningsloven vil finde anvendelse, og når der er tale om forhold vedrørende handel med engrosnaturgasprodukter, hvor naturgasforsyningsloven vil finde anvendelse. Dette indebærer endvidere, at overtrædelser af forordningen i sager henholdsvis vedrørende forhold angående engroselmarkedet, og vedrørende forhold angående engrosnaturgasmarkedet, vil skulle straffes på samme måde.

REMIT-forordningen fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug på engrosenergimarkeder, der i det væsentlige er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder i henhold til markedsmissbrugsdirektivet. REMIT-forordningen etablerer således en supplerende ordning til den ordning, der allerede gælder for handel med energiderivater omfattet af markedsmissbrugsdirektivet.

Markedsmissbrugsdirektivet er i Danmark gennemført i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 855 af 17. august 2012 med senere ændringer (herefter benævnt som værdipapirhandelsloven). Efter denne lov påser det Finansielle Råd og Finanstilsynet overholdelsen af lovens bestemmelser, herunder bestemmelserne om insiderhandel, kursmanipulation og offentliggørelse af intern viden. Loven indeholder endvidere straffebestemmelser for bl.a. overtrædelser af disse bestemmelser.

På denne baggrund lægges der med lovforslaget op til, at der ved gennemførelsen af forordningens artikel 13 om undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser og artikel 18 om sanktioner og offentliggørelse i vidt omfang skabes parallelitet i forhold til reglerne i værdipapirhandelsloven herom.

Det bemærkes, at gældende dansk lovgivning efter regeringens opfattelse opfylder visse af de forpligtelser, der følger af forordningen. Det er således regeringens opfattelse, at forpligtelsen i forordningens artikel 13, stk. 2, litra b, om det skal være muligt eventuelt at indkalde en person til høring, ikke nødvendiggør ændringer af dansk ret, idet Energitilsynet i medfør af almindelige forvaltningsretlige principper vil kunne indkalde en person til møde. Har Energitilsynet imidlertid mistanke om, at en person har begået et strafbart forhold, vil tilsynet kunne indgive anmeldelse herom til politiet. I givet fald vil det være politiet, som forestå en eventuel afhøring af den pågældende, jf. retsplejelovens § 750.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at artikel 13, stk. 2, litra f, om at den nationale regulerende myndighed skal kunne anmode en domstol om fastfrysning eller beslaglæggelse, må anses for opfyldt ved retsplejelovens regler om beslaglæggelse og straffelovens regler om konfiskation.

Endelig er det regeringens opfattelse, at artikel 13, stk. 2, litra g, om at den nationale regulerende myndighed skal kunne anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed må anses for opfyldt med straffelovens § 79, stk. 2, hvorefter den der er dømt for et strafbart forhold kan udelukkes fra at udøve anden virksomhed, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Det bemærkes endvidere, at der foreslås enkelte bestemmelser, der ikke eksplicit er krævet af forordningen, men hvor det med henblik på en effektiv anvendelse af forordningen i Danmark vurderes som hensigtsmæssigt, at Energitilsynet får yderligere beføjelser. Det drejer sig om, at Energitilsynet dels vil skulle kunne pålægge en person, der ikke efterkommer et påbud, tvangsbøder, dels om, at tilsynet i forbindelse med håndhævelsen af forordningen skal kunne indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder.

Lovforslaget indeholder derudover også en bestemmelse om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser efter regler i elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven eller regler udstedt i medfør af disse love. Der er her i vidt omfang tale om en præcisering af gældende ret. Hermed skabes der øget transparens og retssikkerhed.

2.2. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser og på stedet at få adgang til oplysninger uden retskendelse

2.2.1. Gældende ret

Efter § 81, stk. 1, i lov om elforsyning og § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning har Energitilsynet hjemmel til at gennemføre kontrolundersøgelser uden retskendelse hos virksomheder omfattet af lov om elforsyning og selskaber omfattet af lov om naturgasforsyning og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, uanset om oplysningerne opbevares elektronisk.

De gældende beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser og i denne sammenhæng kræve adgang til oplysninger er således begrænset til situationer, hvor Energitilsynet varetager sin opgave med at føre tilsyn efter de gældende el- og naturgasforsyningslove. Af forarbejderne til § 81 i lov om elforsyning (LSF 87 af 1. december 2010) fremgår det, at adgang uden retskendelse efter denne bestemmelse kun kan ske over for virksomheder, som udøver aktiviteter omfattet af elforsyningsloven, dvs. produktion, transport, handel og levering af elektricitet. Tilsvarende fremgår det af forarbejderne til § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning (LSF 87 af 1. december 2010), at bestemmelsen alene omfatter selskaber, som udøver aktiviteter omfattet af naturgasforsyningsloven, dvs. transmission, distribution, forsyning og oplagring af gas. Ifølge forarbejderne er også tilstødende naturgasforsyningssystemer, eksempelvis bygasselskaber, omfattet.

Der er således både i lov om elforsyning og i lov om naturgasforsyning tale om en begrænset kreds af elvirksomheder og gasselskaber, der er omfattet af bestemmelsen.

2.2.2. Lovforslagets udformning

Med forslaget gennemføres forordningens artikel 13, stk. 2, litra a og c. Efter bestemmelserne skal de nationale regulerende myndigheder have ret til at få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form, at modtage en kopi heraf og at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet.

Med forslaget forslås anvendelsesområdet for § 81, stk. 1, i lov om elforsyning og § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning udvidet således, at Energitilsynet fremover også vil kunne gennemføre kontrolundersøgelser uden for strafferetsplejen hos markedsdeltagere i forbindelse med tilsynets opgave med at håndhæve forordningens bestemmelser.

Markedsdeltagere efter forordningen er fysiske og juridiske personer, herunder transmissionssystemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder, jf. REMIT-forordningens artikel 2, nr. 7 og 8. Der er således tale om en anden kreds end de virksomheder, der ifølge bemærkningerne til den gældende bestemmelse er omfattet af muligheden for kontrolundersøgelser.

Det følger af forordningens artikel 13, at de nationale regulerende myndigheder sørger for, at de forbud, der er fastsat i artikel 3 og 5, og den forpligtelse, der er fastsat i artikel 4, anvendes. Det følger samtidig af bestemmelsen, at hver medlemsstat sikrer, at den nationale regulerende myndighed tillægges alle nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for at udøve denne opgave, og at beføjelserne skal udøves på en forholdsmæssig måde, jf. artikel 13, stk. 1.

Markedsdeltagere er efter forordningen underlagt forordningens generelle forbud mod markedsmissbrug i artikel 3 og 5, og forpligtelsen til at offentliggøre intern viden efter artikel 4. Derudover har de navnlig forpligtelsen til at indberette transaktioner og oplysninger efter artikel 8, stk. 1 og stk. 5, og – i visse situationer – efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt. De har også forpligtelsen i visse situationer til at underrette agenturet og de nationale myndigheder om intern viden, hvis offentliggørelse er blevet udsat, jf. artikel 4, stk. 2, 2. pkt. Disse forpligtelser muliggør en effektiv markedsovervågning med henblik på at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. På denne baggrund anses det for nødvendigt, at Energitilsynet får mulighed for gennemførelse af kontrolundersøgelser på stedet med henblik på nærmere at kunne undersøge de foretagne transaktioner og de omstændigheder under hvilke de er blevet

gennemført. Herudover kan formål for en kontrolundersøgelse også være en kontrol af, at markedsdeltageren opfylder sine forpligtelser efter forordningen, navnlig indberetnings- og oplysningsforpligtelser i overensstemmelse med kravene i forordningen eller evt. gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen efter artikel 8, stk. 2.

2.3. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at indhente oplysninger

2.3.1. Gældende ret

Efter § 84, stk. 1, i lov om elforsyning og § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, kan bl.a. Energitilsynet i forbindelse med behandling af en klage, udøvelse af tilsyn eller overvågning af markedet indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos bevillingspligtige virksomheder og selskaber, Energinet.dk, andre elproduktionsvirksomheder og elhandelsvirksomheder samt disses koncernforbundne virksomheder, naturgasleverandører samt disses koncernforbundne selskaber og systembrugere, herunder berørte forbrugere, og andre købere af henholdsvis elektricitet og naturgas.

2.3.2. Lovforslagets udformning

Med forslaget gennemføres forordningens artikel 13, stk. 2, litra b, hvorefter de nationale regulerende myndigheder skal have retten til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler.

Efter forslaget til nye bestemmelser i henholdsvis § 84, stk. 2, i lov om elforsyning og § 45, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, vil Energitilsynet fremover i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter REMIT-forordningen kunne kræve nødvendige oplysninger fra enhver relevant juridisk eller fysisk person.

Endvidere foreslås med § 84, stk. 3, i lov om elforsyning og § 45, stk. 3, i lov om naturgasforsyning nye bestemmelser, hvorefter Energitilsynet i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter forordningen, kan indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder. Disse forslag har til formål at give Energitilsynet muligheden for at henvende sig til andre relevante myndigheder, hvis det er nødvendigt for varetagelsen af sine opgaver efter forordningen. Der er ikke tale om direkte krav efter forordningen. Forslaget tager imidlertid højde for den situation, hvor Energitilsynets håndhævelse af forordningens bestemmelser nødvendiggør adgang til oplysninger, som andre myndigheder ligger inde med.

2.4. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud

2.4.1. Gældende ret

Energitilsynet har efter § 85 c, stk. 1, i lov om elforsyning og efter § 47 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning hjemmel til at påbyde, at et forhold, der strider mod lovene, mod regler eller afgørelser i henhold til lovene eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling (fremover benævnt som elforordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnettet (fremover benævnt som gasforordningen), bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Efter § 85 c, stk. 2, i lov om elforsyning og efter § 47 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning har Energitilsynet hjemmel til at påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiskeagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

2.4.2. Lovforslagets udformning

Med forslaget gennemføres forordningens artikel 13, stk. 2, litra e. Efter denne bestemmelse skal de nationale regulerende myndigheder kunne kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

På denne baggrund lægges der med lovforslaget op til at udvide de eksisterende hjemler i § 85 c, stk. 1 og 2, i lov om elforsyning og § 47 b, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning til at udstede påbud, således, at

Energitilsynet også får hjemmel til at påbyde, at et forhold, der strider mod REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag af forordningen, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

2.5. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede tvangsbøder

2.5.1. Gældende ret

Efter § 86, stk. 1, i lov om elforsyning har Energitilsynet i nogle nærmere opregnede tilfælde, hvor nogen undlader at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet, hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder. Samme mulighed består efter § 48, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

2.5.2. Lovforslagets udformning

Efter REMIT-forordningens artikel 13, stk. 2, litra e, skal de nationale regulerende myndigheder kunne kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Bestemmelsen foreslås gennemført ved en udvidelse af de eksisterende hjemler i § 85 c, stk. 1 og 2, i lov om elforsyning og § 47 b, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning. Der henvises til afsnit 2.4.2. ovenfor.

Det er efter forordningen ikke direkte et krav, at den nationale regulerende myndighed skal kunne pålægge tvangsbøder, hvor et af sådanne påbud ikke efterkommes. Med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af artikel 13, stk. 2, litra e, foreslås det imidlertid, at hjemlen i § 86, stk. 1, i lov om elforsyning og § 48, stk. 1, i lov om naturgasforsyning til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder udvides.

Efter forslaget får Energitilsynet hjemmel til at kunne pålægge tvangsbøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af tilsynet om at opfylde sine indberetningsforpligtelser over for Energitilsynet og agenturet i henhold til forordningens artikel 8, stk. 1 og 5. Endelig vil Energitilsynet ifølge forslaget kunne pålægge tvangsbøder, hvis en markedsdeltager nægter at lade sig registrere eller undlader at opdatere registreringer, jf. forordningens artikel 9, stk. 1 og 5.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Energitilsynet vil kunne gennemtvinge, at markedsdeltagere indberetter oplysninger og lader sig registrere i overensstemmelse med forordningen, og at Energitilsynet kan gennemtvinge udlevering af anmodede oplysninger, og dermed sikre en effektiv overvågning af handlen på engrosenergimarkedene, herunder undersøgelse af mulige overtrædelser af forordningen.

Det bemærkes i øvrigt, at Finanstilsynet har en tilsvarende mulighed efter værdipapirhandelslovens § 95.

2.6. Straffebestemmelser

2.6.1. Gældende ret

Handel med energiprodukter (el og gas) er organiseret af den fællesnordiske handelsplads Nord Pool Spot, som de nordiske lande, Litauen og Letland er tilsluttet. Nord Pool Spot ejes i fællesskab af de deltagende lande, og den for Danmark deltagende handelsaktør, Energinet.dk, er underlagt Klima-, Energi- og Bygningsministeriet. Handlen foregår i henhold til de på handelspladsen gældende privatretlige aftaler, som bl.a. indeholder regler om forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation svarende til reglerne for handel med noterede værdipapirer. Det er Nord Pool Spot, som forestår markedsovervågningen. Overtrædelser kan medføre sanktioner, herunder bl.a. finansielle sanktioner, til medlemmer og handlende samt medføre udelukkelse fra handelspladsen.

Såfremt overtrædelserne vedrører forhold i Danmark, vil overtrædelserne efter omstændighederne kunne være omfattet af straffelovens kapitel 28 om formueforbrydelser.

Markedsmisbrug med energiprodukter vil således kunne være omfattet af f.eks. straffelovens § 297, stk. 1, hvorefter den, der udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på varer, fast ejendom eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Begås en handling som nævnt i stk. 1 groft uagtsomt, straffes handlingen efter § 297, stk. 2, med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 måneder.

Værdipapirhandelslovens kapitel 10 fastsætter regler om bl.a. misbrug af intern viden og kursmanipulation i forbindelse med handel med noterede værdipapirer.

Efter værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, må køb, salg og tilskyndelse til køb eller salg af værdipapirer med visse nærmere definerede undtagelser ikke foretages af nogen, der har intern viden, som kan være af betydning for handelen.

Efter værdipapirhandelslovens § 36, må den, der er i besiddelse af intern viden, ikke videregive denne viden til andre, medmindre videregivelsen er et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion.

Endelig indeholder værdipapirhandelslovens § 39, stk. 1, et forbud mod kursmanipulation eller forsøg herpå.

Værdipapirhandelslovens §§ 35, stk. 1, 36 og 39, stk. 1, gennemfører bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (markedsmisbrugsdirektivet).

Overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 1. pkt. Er en overtrædelse af § 35, stk. 1, eller § 39, stk. 1, forsætlig eller af særlig grov beskaffenhed, eller er der begået et større antal forsætlige overtrædelser, kan straffen stige til fængsel i 4 år, jf. værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 2. pkt.

Herudover indeholder værdipapirhandelslovens kapitel 7 og kapitel 9 en række oplysnings- og indberetningsforpligtelser for værdipapirudstedere og -handlere. Disse forpligtelser gennemfører ligeledes bestemmelser i markedsmisbrugsdirektivet. Overtrædelse af disse forpligtelser straffes med bøde, jf. værdipapirhandelslovens § 93, stk. 1.

2.6.2. Lovforslagets udformning

Som anført i afsnit 1.3.1.9. ovenfor skal medlemsstaterne ifølge REMIT-forordningens artikel 18 fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal ifølge bestemmelsen være effektive, afskrækkende og stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at sanktionerne skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Herudover er det i præambelbetragtning 31 til forordningen anført, at sanktionerne for overtrædelse af forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af markedsmisbrugsdirektivet.

Der lægges med lovforslaget derfor op til, at der for sanktioner for overtrædelser af forordningen skabes parallelitet i forhold til sanktionerne for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet.

Det indebærer, at der for så vidt angår overtrædelser af forordningens oplysnings-, registrerings-, og indberetningspligter, jf. artikel 3, stk. 4, litra b, 2 pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, og artikel 15, foreslås indsat bestemmelser i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, hvorefter sådanne overtrædelser – på samme måde som lignende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet – straffes med bøde.

Det indebærer endvidere, at der for så vidt angår grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt sager om overtrædelse af forordningens artikel 3, stk. 1 (insiderhandel, videregivelse af intern viden og tilskyndelse til insiderhandel), og artikel 5 (markedsmanipulation) foreslås indsat bestemmelser i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, hvorefter sådanne overtrædelser – på samme måde som tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet – straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 og 6 måneder.

Ved strafudmålingen for alle de nævnte overtrædelser af forordningen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag for intern viden og markedsmanipulation.

Insiderhandel og markedsmanipulation er alvorlig økonomisk kriminalitet, som kan have betydelige skadevirkninger både samfundsøkonomisk og for de involverede virksomheder. Der følger derfor af den aftale om finansloven for 2013, der er indgået mellem regeringen og Enhedslisten, at der i Folketingsåret 2012/2013 skal gennemføres lovgivning, der hæver strafferammen for kursmanipulation og insiderhandel med værdipapirer fra 4 års fængsel til 6 års fængsel. Dette forventes gennemført ved, at der i der i straffeloven indsættes en ny overbygningsbestemmelse med en strafferamme på fængsel indtil 6 år for overtrædelse værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1 (insiderhandel, herunder tilskyndelse hertil), og § 39, stk. 1 (konkursmanipulation). Som konsekvens af dette forslag forventes det, at værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 2. pkt., som fastsætter en strafferamme på fængsel indtil 4 år ved kvalificeret overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, og § 39, stk. 1, ophæves.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en overbygningsbestemmelse i straffeloven, således at også overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c (insiderhandel og tilskyndelse hertil), og artikel 5 (markedsmanipulation) under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel i indtil 6 år.

Som særligt skærpende omstændigheder anses ifølge den foreslåede bestemmelse navnlig tilfælde, hvor flere har været involveret i handlingen, eller hvor den opnåede eller tilsigtede vinding har været betydelig, eller når et større antal forbrydelser er begået. De nævnte kriterier foreslås angivet i bestemmelsen.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse med en strafferamme på fængsel indtil 6 år som en afledt effekt vil sikre, at politiet har effektive efterforskningsredskaber, da det – når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt – vil blive muligt at foretage telefonaflytning m.v. i disse sager.

Det forudsættes, at strafudmålingen efter alle de foreslåede straffebestemmelser som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med strafniveaulet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 (forslag til elforsyningslovens §§ 87 a og 87 b), § 2, nr. 6 (forslag til naturgasforsyningslovens §§ 49 a og 49 b) og § 3, nr. 1 (forslag til straffelovens § 299 d), samt bemærkningerne hertil.

2.7. Udvidelse og præcisering af bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser m.m.

2.7.1. Gældende ret

I henhold til § 78, stk. 9, i lov om elforsyning, der også gælder i forhold til Energitilsynets virke efter lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, skal Energitilsynet fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynets afgørelser i sin egen forretningsorden. Bestemmelsen blev indført i loven ved L 87 af 2. december 2010 som led i implementering af artikel 37, stk. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (herefter benævnt som eldirektivet) og artikel 41, stk. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas (herefter benævnt som gasdirektivet). Det følger af de nævnte bestemmelser, at de regulerende myndigheders afgørelser skal gøres offentligt tilgængelige, samtidig med, at de forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Bestemmelserne er udmøntet i Energitilsynets forretningsordens. Der skelnes i forretningsorden mellem afgørelser truffet af Energitilsynet og Energitilsynets sekretariat. Det fremgår af forretningsordens § 5, at Energitilsynet træffer afgørelse i sager af principiel karakter, herunder sager af væsentlig samfundsmæssig eller økonomisk interesse. Efter forretningsordens § 39, stk. 2, kan Energitilsynets sekretariat træffe afgørelse i konkrete sager i overensstemmelse med tilsynets faste praksis, i overensstemmelse med de af tilsynet tilkendegivne retningslinjer eller i sager af mindre økonomisk betydning. I forhold til offentliggørelse bestemmer forretningsordens § 33, at tilsynets afgørelser offentliggøres på Energitilsynets hjemmeside. Sekretariatets afgørelser på el- og gasområdet offentliggøres som resumé på Energitilsynets hjemmeside. Alene resumé af væsentlige sekretariatsafgørelser på varmeområdet offentliggøres.

2.7.2. Lovforslagets udformning

REMIT-forordningen stiller i artikel 18, 3. afsnit, krav om, at medlemsstaterne sørger for, at de nationale regulerende myndigheder kan offentliggøre foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for

overtrædelse af forordningen, medmindre offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

Det foreslås, at afgørelser, herunder udstedelse af påbud, truffet af Energitilsynet vedrørende overtrædelser af forordningen kan offentliggøres.

Det foreslås endvidere, at Energitilsynets adgang til offentliggørelse også vil skulle gælde i forhold til beslutninger truffet af Energitilsynet om at pålægge en markedsdeltager tvangsbøder efter forslag til § 86, stk. 1, 2. pkt. i lov om elforsyning og forslag til § 48, stk. 1, 2. pkt. i lov om naturgasforsyning. Der henvises til afsnit 2.5.2. ovenfor.

Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som afgørelsen eller beslutning er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene. Hermed tages der højde for REMIT-forordningens formål med at sikre integriteten og transparens på engrosenergimarkedene. Offentliggørelse med navns nævnelse kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for den juridiske eller den fysiske person. Dette svarer til udformningen af bestemmelsen om offentliggørelse i forordningens artikel 18, 3. afsnit.

Endvidere foreslås det, at beslutninger truffet af Energitilsynet om at overgive sager om juridiske personers overtrædelser af regler i forordningen til politiet vil kun offentliggøres med navns nævnelse, hvis offentliggørelse skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene. Offentliggørelse vil ikke kunne ske, hvis dette vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for den berørte juridiske person, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Ifølge forslaget præciseres det endvidere i loven, at der skal ske offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser om regler i el- og naturgasforsyningslovene eller af regler udstedt i medfør heraf. Hermed skabes der øget transparens og retssikkerhed. Det foreslås, at offentliggørelse vil kunne ske med navns nævnelse, når afgørelsen sker i forhold til en elvirksomhed eller et naturgasselskab. Offentliggørelse kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for den pågældende elvirksomhed eller det pågældende naturgasselskab.

Offentliggørelse i henhold til de foreslåede bestemmelser om offentliggørelse må ikke indeholde fortrolige oplysninger.

2.8. Klageadgang

2.8.1. Gældende ret

I forhold til § 89 i lov om elforsyning behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter loven, efter regler udstedt i henhold til loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudvikling. Tilsvarende behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter lov om naturgasforsyning, regler udstedt i henhold til denne lov eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnettet, jf. § 51 i lov om naturgasforsyning.

2.8.2. Lovforslagets udformning

Med lovforslaget foreslås bestemmelser i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, hvorefter Energiklagenævnet ligeledes behandler klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter REMIT-forordningen.

2.9. Mulighed for indhentelse af teleoplysninger

2.9.1. Gældende ret

Reglerne om politiets mulighed for at foretage teleoplysning findes i retsplejelovens kapitel 72 om indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Teleoplysning er ifølge retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, indhentelse af oplysning om, hvilke telefoner eller andre tilsvarende kommunikationsapparater der sættes i forbindelse med en bestemt telefon eller andet kommunikationsapparat, selv om indehaveren af dette ikke har meddelt tilladelse hertil.

Det følger af retsplejelovens § 781, stk. 1, at indgreb i meddelelshemmeligheden kun må foretages, såfremt

1. der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt,
2. indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og
3. efterforskningen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en overtrædelse af en række specifikt nævnte straffebestemmelser.

Efter retsplejelovens § 781, stk. 2 og 3, kan teleoplysninger endvidere foretages, såfremt betingelserne i § 781, stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, og mistanken angår fredskrænkelser som omhandlet i straffelovens § 263, stk. 2 eller mistanken angår krænkelse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det samme gælder, såfremt mistanken angår en overtrædelse af straffelovens § 279 a (databedrageri) eller § 293, stk. 1 (brugstyveri), begået ved anvendelse af telekommunikationstjeneste, eller såfremt mistanken angår overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, § 36, eller § 39, stk. 1 (insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation).

Adgangen til indgreb i meddelelshemmeligheden er begrænset af et proportionalitetskrav, idet et indgreb ikke må foretages, såfremt det ville være uforholdsmæssigt efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som det rammer, jf. retsplejelovens § 782.

Et indgreb i meddelelshemmeligheden sker ved forudgående retskendelse, medmindre indgrebets øjemed ville forspildes, hvis man skulle afvente retskendelse. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten, jf. retsplejelovens § 783.

Inden retten afsiger kendelse om et indgreb i meddelelshemmeligheden, skal der beskikkes en advokat for den, som indgrebet vedrører, og advokaten skal have lejlighed til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 784.

Når indgrebet er afsluttet, skal der som udgangspunkt gives underretning om indgrebet til indehaveren af den pågældende telefon. Har den pågældende været mistænkt, skal der også gives underretning om dette og om, hvilken lovovertrædelse mistanken har angået, jf. retsplejelovens § 788.

2.9.2. Lovforslagets udformning

Af forordningens artikel 13, stk. 2, litra d, fremgår, at den nationale regulerende myndigheds beføjelser bl.a. skal omfatte retten til at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik.

Det bemærkes, at den i afsnit 2.9.1. nævnte henvisning i retsplejelovens § 781, stk. 3, til bestemmelser i værdipapirhandelsloven blev indført ved lov nr. 1398 af 21. december 2005 og har til formål at gennemføre artikel 12, stk. 2, litra d, i markedsmisbrugsdirektivet, der i det væsentlige svarer til forordningens artikel 13, stk. 2, litra d.

Der er overladt medlemsstaterne et vist skøn med hensyn til, hvorledes den nationale regulerende myndighed udøver sine funktioner. Som anført i afsnit 1.3.1.7. ovenfor, fremgår det således af forordningens artikel 13, stk. 1, at beføjelserne skal udøves på en forholdsmæssig måde, og at de kan udøves direkte, i samarbejde med andre myndigheder, eller ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Det er på den baggrund regeringens vurdering, at artikel 13, stk. 2, litra d, vil kunne opfyldes ved, at der etableres et samarbejde mellem Energitilsynet og politiet inden for områder, hvor tilsynet ikke selv har kompetence.

Det må efter regeringens opfattelse lægges til grund, at artikel 13, stk. 2, litra d, der efter sin ordlyd omfatter foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, alene kræver, at der skal kunne indhentes historiske oplysninger og ikke pålægger medlemsstaterne forpligtelser til at registrere eller lagre oplysninger.

Det må efter regeringens opfattelse endvidere lægges til grund, at der kan stilles krav om indhentning af både foreliggende oplysninger om indholdet af telefonsamtaler (båndoptagelser) og datatrafik (f.eks. indholdet af e-mails) samt fortegnelser over, hvilke telefoner eller datakommunikationsapparater der har været sat i forbindelse med et bestemt apparat i et givent tidsrum (teleoplysninger).

Indhentelse af båndoptagelser og oplysninger om indholdet af e-mails mv. vil kunne ske efter retsplejelovens regler om edition og ransagning. Herudover har Energitilsynet efter de foreslåede

bestemmelser i § 84, stk. 2, i lov om elforsyning, og § 45, stk. 2, i lov om naturgasforsyning adgang til at kræve udlevering af visse oplysninger, herunder f.eks. båndoptagelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 2.

Da der imidlertid ikke i dag er særlig hjemmel til at indhente teleoplysninger i sager om markedsmissbrug på engrosenergimarkedene, nødvendiggør forordningens artikel 13, stk. 2, litra d, en ændring af retsplejelovens regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Regeringen har herefter overvejet, i hvilke typer af sager om overtrædelse af forordningen der skal kunne indhentes teleoplysninger.

Det følger af forordningens artikel 13, der ifølge overskriften vedrører gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug, at de nationale regulerende myndigheder sørger for, at de forbud, der er fastsat i artikel 3 og 5, og den forpligtelse, der er fastsat i artikel 4, anvendes. Det følger samtidig af bestemmelsen, at hver medlemsstat sikrer, at den nationale regulerende myndighed tillægges alle »nødvendige« undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for at udøve denne opgave, og at beføjelserne skal udøves på en forholdsmæssig måde, jf. artikel 13, stk. 1.

I forordningens artikel 13, stk. 2, opregnes herefter en række undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser af varierende intensitet, der som anført bl.a. omfatter retten til at foretage teleoplysning. Da bestemmelsen i artikel 13 vedrører gennemførelse af forbuddene om markedsmissbrug, må det lægges til grund, at det i hvert fald skal være muligt at anvende beføjelserne i sager om overtrædelse af artikel 3, stk. 1, om insiderhandel og artikel 5 om markedsmanipulation. Spørgsmålet er imidlertid, om det også skal være muligt at anvende samtlige opregnede beføjelser i sager om overtrædelse af artikel 4 om pligten til at offentliggøre intern viden.

Da det som anført følger af artikel 13, stk. 1, at den nationale regulerende myndighed skal tillægges alle nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, er det efter regeringens opfattelse mest nærliggende at forstå bestemmelsen i artikel 13, stk. 2, litra d, således at det alene kræves, at der skal gives adgang til at indhente oplysninger vedrørende telefonsamtaler og datatrafik, i de typer af sager, hvor dette indgreb må antages at være relevant og nødvendigt for efterforskningen.

Det må generelt antages, at behovet for at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden vil være mest udtalt i sager om overtrædelse af forbuddet mod insiderhandel, herunder forbuddene mod tilskyndelse til insiderhandel og videregivelse af intern viden, i artikel 3, stk. 1, og forbuddet mod markedsmanipulation i artikel 5.

Herudover tilsiger hensynet til borgernes privatliv, at der generelt bør sættes snævre grænser for indgreb i meddelelseshemmeligheden, idet der dog kan være særlige kriminalitetsformer, hvor sædvanlige efterforskningsmuligheder ikke rækker til.

Adgangen til at indhente teleoplysning bør efter regeringens opfattelse derfor begrænses til alene at gælde i sager om grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt overtrædelse af forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation.

Det forslås på den baggrund, at retsplejelovens § 781, stk. 3, udvides således, at der i sager om overtrædelse af forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 kan indhentes teleoplysninger.

Det bemærkes, at den anførte forståelse af rækkevidden af forpligtelsen i artikel 13, stk. 2, litra d, ligeledes blev lagt til grund i forbindelse med gennemførelsen af artikel 12, stk. 2, litra d, i markedsmissbrugsdirektivet. Muligheden for at foretage teleoplysning i sager om markedsmissbrug på engrosenergimarkedene vil med den foreslåede ændring af § 781, stk. 3, således svare til muligheden for at foretage teleoplysning i sager om markedsmissbrug efter værdipapirhandelsloven.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

[...].

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

I forhold til de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet bemærkes det, at forordningen vil bidrage til, at de priser, der fastsættes på engrosmarkederne, og som påvirker prisudviklingen på detailmarkedet, afspejler et rimeligt og uforfalsket samspil mellem udbud og efterspørgsel.

Det forventes, at der vil være administrative konsekvenser for dele af erhvervslivet i forbindelse med implementeringen af REMIT-forordningens krav til markedsdeltager at lade sig registrere, at offentliggøre intern viden eller at indberette transaktioner og relevante oplysninger om kapacitet og anvendelse af relevante el- eller naturgasfaciliteter, for så vidt oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige.

Det må endvidere forventes, at lovforslaget har administrative konsekvenser som følge af at det i kontroløjemed vil kunne blive nødvendigt for Energitilsynet at skaffe sig adgang til privat ejendom og at indhente oplysninger fra markedsdeltagerne.

Endelig vil udførelsen af Energitilsynets nye opgaver, som resulterer i et øget ressourcebehov, vil skulle gebyrfinansieres af energisektorens virksomheder.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, der kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger. Foranstaltningerne skal være gennemført senest den 29. juni 2013.

8. Høring

Lovforslaget har været i sendt høring i perioden 28. januar til 18. februar 2013 til:

3F Fagligt Fælles Forbund, Aalborg Portland A/S, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Altinex Oil Denmark A/S, Akademisk Arkitektforening, Affald Danmark, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Olie Gas Danmark, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Teknisk Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening (DEBRA), Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas c/o Dansk Energi, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Standard, A/S Dansk Shell, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Datatilsynet, De Grønne, DELTA Dansk Elektronik, Det økologiske Råd, DI ITEK, DI – Organisation for erhvervslivet, DONG Energy A/S, Dong E&P, DS Håndværk & Industri, DTU – Afdelingen for myndighedsbetjening, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Energitjenesten, E.ON Danmark A/S, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Varmepumpefabrikanter i Danmark, Frederiksberg Kommune, Frie Elforbrugere, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hess ApS, HMN Naturgas I/S, Håndværksrådet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Kalk og Teglværksforeningen, KOOPERATIONEN, KTO - Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL (Kommunernes Landsforening), KL - Økonomisk sekretariat, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), LCA Center, Landsbyggefonden, Mærsk Olie og Gas AS, Naturgas Fyn, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), RenoSam, Risø (DTU), Statens

Byggeforsknings Institut, Statoil A/S, Statoil Gazelle A/S, Tekniq, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, VedvarendeEnergi, VELTAK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vindmølleindustrien, WWF Verdensnaturfonden, Østkraft, Aalborg Universitet, Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, HK-Landsklubben for Politiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Det Kriminalpræventive Råd, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Amnesty International, Retspolitisk Forening, Kriminalpolitisk Forening (KRIM), Retssikkerhedsfonden, Børsmæglerforeningen, Dansk Aktionærforening, Dansk Investor Relations Forening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, GXG Markets A/S; InvesteringsForeningsRådet, Lokale Pengeinstitutter, NASDAQ OMX Copenhagen A/S; Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening.

9. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	[...].
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	[...].
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Gennemførelse af forordningen vil bidrage til, at de priser, der fastsættes på engrosmarkederne, og som påvirker prisudviklingen på detailmarkedet, afspejler et rimeligt og uforfalsket samspil mellem udbud og efterspørgsel.	Udførelsen af Energitilsynets nye opgaver, som resulterer i et øget ressourcebehov, vil skulle gebyrfinansieres af energisektorens virksomheder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der regnes med administrative konsekvenser for dele af erhvervslivet i forbindelse med implementeringen af REMIT-forordningens krav til markedsdeltager at lade sig registrere, at offentliggøre intern viden eller at indberette transaktioner og relevante oplysninger om kapacitet og anvendelse af relevante el- eller naturgasfaciliteter, for så vidt oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige. Det må endvidere forventes, at lovforslaget har administrative konsekvenser

		som følge af at det i kontroløjemed vil kunne blive nødvendigt for Energitilsynet at skaffe sig adgang til privat ejendom og at indhente oplysninger fra markedsdeltagerne.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, der kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger. Foranstaltningerne skal være gennemført senest den 29. juni 2013.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(§ 5, nr. 12)

Det foreslås, at det defineres i elforsyningsloven, hvad der forstås ved markedsdeltager. Definitionen af markedsdeltageren fremgår af REMIT-forordningens artikel 2, nr. 7 og 8, og har betydning i forhold til forslaget om, at Energitilsynet får hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i markedsdeltageres lokaler, jf. forslag til ændring af § 84, stk. 1, i lov om elforsyning, og i forhold til den foreslåede straffebestemmelse i § 87 a, stk. 2.

Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

Til nr. 2

(§ 78, stk. 9)

Den foreslåede nyaffattelse af § 78, stk. 9, indebærer en indskrænkning af Energitilsynets gældende bemyndigelse til i sin forretningsorden at fastsætte regler om offentliggørelse af sine afgørelser. Forslaget er en konsekvens af, at der ved forslag til nye §§ 78 b og 78 c i lov om elforsyning og forslag til nye §§ 42 b og 42 c i lov om naturgasforsyning, foreslås indsat bestemmelser på lovniveau om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser i sager om regler i lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf, og om offentliggørelse af visse foranstaltninger vedrørende overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Med den foreslåede ændring vil Energitilsynet fortsat være bemyndiget til i sin forretningsorden at fastsætte regler om offentliggørelse af sine afgørelser på varmforsyningsområdet efter lov om varmforsyning og regler fastsat i medfør af denne lov.

Det vil ligeledes fortsat være muligt for Energitilsynet i sin forretningsorden at bestemme, at bestemte afgørelser kun skal offentliggøres som resumé, som det for eksempel er tilfældet i dag i forhold til afgørelser truffet af Energitilsynets sekretariat på el- og naturgasområdet.

Til nr. 3

(§78 b)

Den foreslåede bestemmelse i § 78 b, stk. 1, indebærer en præcisering af, at Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til lov om elforsyning eller regler udstedt i medfør heraf skal offentliggøres. Efter den gældende lovgivning har Energitilsynet hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynets afgørelser i tilsynets forretningsorden, jf. § 78, stk. 9, i lov om elforsyning. Denne hjemmel er udmøntet i Energitilsynets forretningsorden, se beskrivelsen af gældende lovgivning om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser i de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.1. Da der med dette lovforslag samtidigt foreslås bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets foranstaltninger vedrørende overtrædelser af REMIT-forordningen, jf. forslaget til en ny § 78 c, vurderes det imidlertid som hensigtsmæssigt, at det også præciseres i loven, at der skal ske offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser om regler i lov om elforsyning eller regler udstedt i medfør heraf. Hermed skabes der øget transparens og retssikkerhed. Om Energitilsynets mulighed for fremover fortsat at inkludere regler om offentliggørelse af afgørelser i sin forretningsorden, henvises til forslaget om ændring af bestemmelsen i § 78, stk. 9, i lov om elforsyning og de specielle bemærkninger hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan omfatte navnet på den virksomhed, som der er truffet afgørelse i forhold til, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden, dog ikke, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til lov om elforsyning eller regler udstedt i medfør heraf retter sig mod virksomheder, som udøver aktiviteter omfattet af elforsyningsloven, dvs. produktion, transport, handel og levering af elektricitet, jf. elforsyningslovens § 2. Der er som regel tale om juridiske personer. I enkelte tilfælde kan der være tale om personlig drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer. Energitilsynets afgørelser på området omhandler de pågældende virksomheders forpligtelser i henhold til loven. Ved nogle af de virksomheder, der er omfattet af loven er der tale om monopolvirksomheder. Der vil normalt være en række interessenter til afgørelserne, såsom eksempelvis elforbrugere eller brugere af infrastruktur, der direkte eller indirekte vil være berørt af Energitilsynets afgørelser, for eksempel for så vidt disse afgørelser vedrører virksomheders tariffer eller leveringsbetingelser, eller brugeres adgang til infrastruktur og betingelserne herfor. Forudsætningen om, at offentliggørelse med navns nævnelser kun skal ske, når dette er af almen interesse for offentligheden, vil i disse tilfælde som regel være opfyldt. Hvis det imidlertid konkret vurderes, at offentliggørelse af en virksomhedens navn ikke er af almen interesse for offentligheden, vil den pågældende afgørelse kun kunne offentliggøres i anonymiseret form.

Selv om det er vurderingen, at offentliggørelsen med navns nævnelser er i det offentlige interesse, skal offentliggørelsen undtagelsesvis undlades, hvis denne vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal være tale om helt særlige forhold i det konkrete tilfælde, eksempelvis, hvis offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift. Derimod vil det ikke være tilstrækkeligt, at offentliggørelsen vil kunne føre til en tab af kunder, eller vil være grundlag for evt. tilbagebetalinger, eksempelvis over for forbrugere.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører virksomheden om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en evt. pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter virksomheden er blevet orienteret om afgørelsen.

Det skal bemærkes, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet i sammenhæng med udarbejdelsen af lovforslaget har foretaget en vurdering af, hvorvidt den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse indebærer en fravigelse af reglerne i persondataloven for så vidt der her kan være tale om offentliggørelse af afgørelser truffet i forhold til personlig drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer.

Indledningsvis bemærkes det, at forslaget til bestemmelsen skal ses i lyset af forpligtelsen i eldirektivets artikel 37, stk. 16, hvorefter de regulerende myndigheders afgørelser skal gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at de forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt. Det vurderes endvidere, at de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, herunder hensyn til forbrugerbeskyttelse og sikring af lige konkurrencevilkår er tilstrækkelige vigtige til – set i forhold til de pågældende virksomheders interesse i at holde det fortroligt, at de er adressat for en afgørelse truffet af Energitilsynet om regler i lov om elforsyning eller regler udstedt i henhold til loven – at der bør være adgang til på Energitilsynets hjemmeside at offentliggøre navnet på de pågældende virksomheder.

Forslaget til stk. 2 indebærer, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald virksomhedens navn efter forslag til stk. 1, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige

oplysninger forestås som udgangspunkt de oplysninger, der er omfattet af tavshedsforpligtelsen efter forvaltningslovens § 27, dvs. oplysninger, der ved love eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysningen for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Dette kan eksempelvis omfatte virksomhedernes interesse i at beskytte oplysninger om interne, herunder økonomiske forhold, oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.

Igen forudsættes det, at Energitilsynet giver virksomheden mulighed for at kommentere på, hvilke oplysninger virksomheden eventuel finder, bør fjernes fra afgørelsen samt en evt. pressemeddelelse herom, inden offentliggørelsen.

Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde, fra agenturet eller fra Europa-Kommissionen, medmindre disse har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet, Europa-Kommissionen og andre landes nationale regulerende myndigheder, som bl. a. er fastlagt i elforordningen.

Kravene i stk. 2 gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

(§78 c)

Forslaget til § 78 c tjener gennemførelse af REMIT-forordningens artikel 18, 3. afsnit. I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne sørge for, at de nationale regulerende myndigheder kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

Begrebet foranstaltninger i REMIT-forordningen er bredt. Gennemførelsen af kravet i artikel 18, 3. afsnit, omfatter derfor offentliggørelsen af afgørelser, herunder påbud, og processuelle skridt, såsom beslutninger om at pålægge en tvangsbøde eller om at overgive en sag til politiet.

Den foreslåede bestemmelse i § 78 c, stk. 1, indebærer, at Energitilsynet får hjemmel til at offentliggøre sine afgørelser vedrørende overtrædelser af REMIT-forordningen. Hjemlen til offentliggørelse omfatter også de tilfælde, hvor Energitilsynet meddeler et påbud, idet der her er tale om en afgørelse. Endvidere vil Energitilsynet med forslaget få adgang til offentliggørelse af tvangsbøder, som tilsynet vil få hjemmel til at pålægge efter forslag til § 86, stk. 1, 2. pkt., i lov om elforsyning.

Forslaget medfører ikke automatisk offentliggørelse af alle afgørelser eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder. Det er op til Energitilsynet at vurdere, om en offentliggørelse er hensigtsmæssigt. Offentliggørelsen vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det med hensyn til REMIT-forordningens formål at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne er i markedesaktørernes interesse at kende til, at der er sket en overtrædelse af forordningen. Markedsaktørerne er aktører på engrosenergimarkederne, eksempelvis købere og sælgere af engrosenergi produkter.

Forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske eller fysiske person, der er adressat for afgørelsen eller beslutningen om at pålægge en tvangsbøde, hvis dette i den enkelte sag skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkederne. I vurderingen skal indgå, om der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af reglerne. Afgørende for, om offentliggørelsen skal ske med eller uden den juridiske eller fysiske persons navn, vil være, hvordan formålet med offentliggørelsen bedst opnås. For eksempel vil en offentliggørelse, der har til formål, at gøre opmærksom på en ny praksis fra tilsynets side, kunne ske anonymt. Omvendt bør en offentliggørelse, der har til formål at orientere markedsaktørerne om, at en markedsdeltager for eksempel ikke har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre intern viden som udgangspunkt ske med navns nævnelse.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører den pågældende juridiske eller fysiske person om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en evt. pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter at den juridiske eller fysiske person er blevet orienteret om afgørelsen eller beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Det skal bemærkes, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet også i sammenhæng med udarbejdelsen af forslag til § 78 c har foretaget en vurdering af, hvorvidt forslaget indebærer en fravigelse af de almindelige principper, som ligger bag reglerne i persondataloven, idet bestemmelsen også omfatter offentliggørelse af

afgørelser om overtrædelser af forordningen eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder truffet i forhold til fysiske personer. Fysiske personer er medtaget, fordi markedsdeltagere, der er underlagt specifikke forpligtelser efter forordningen til at offentliggøre intern viden, indberette transaktioner og andre oplysninger m.v., kan være fysiske eller juridiske personer, jf. forordningens artikel 2, nr. 7 og 8.

Indledningsvis bemærkes det, at forslaget til bestemmelsen skal ses i lyset af forpligtelsen i REMIT-forordningens artikel 18, hvorefter de nationale regulerende myndigheder skal have hjemmel til at meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen. Det vurderes endvidere, at de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, navnlig integriteten af og gennemsigtigheden på engrosenergimarkedene, der fremmer en åben og fair konkurrence, er tilstrækkelige vigtige til – set i forhold til de omfattede personers interesse i at holde det fortroligt, at Energitilsynet har truffet afgørelse om, at de har overtrådt forordningen, eller har pålagt en tvangsbøde for overtrædelsen af forordningen – at der bør være adgang til på Energitilsynets hjemmeside at offentliggøre navnet på de pågældende personer.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at beslutninger om at overgive sager vedrørende overtrædelser af regler i REMIT-forordningen til politimæssig efterforskning vil kunne offentliggøres. Igen er der tale om en skønsmæssig vurdering der foretages af Energitilsynet. Offentliggørelsen vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det med hensyn til REMIT-forordningens formål at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene er i markedsaktørernes interesse at kende til, at der er sket en politianmeldelse.

Efter forslag til *stk. 2, 2. pkt.*, kan offentliggørelse med navns nævnelse kun kunne ske, hvis der er tale om en politianmeldelse i forhold til juridiske personer. Der kan ikke ske offentliggørelse i sager, som vedrører enkeltpersoner, heller ikke i tilfælde, hvor der er tale om personlig drevne virksomheder. Begrænsningen sker med henblik på persondatalovens § 8.

Forslaget indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske person, der er berørt af Energitilsynets beslutning om at overgive en sag vedrørende overtrædelse af forordningen til politiet, hvis dette i den enkelte sag med hensyn til REMIT-forordningens formål at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene at kende til politianmeldelsen af den pågældende juridiske person.

Medmindre der er efterforskningsmæssige hensyn, jf. nedenfor til forslag til *stk. 2, 3. pkt.*, der taler mod offentliggørelse, forudsættes det, at Energitilsynet vil høre den pågældende juridiske person om offentliggørelsen og i givet fald også vil medsende udkast til en evt. pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter virksomheden er blevet orienteret.

Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, indebærer, at offentliggørelse af beslutninger om overgivelse til politimæssig efterforskning undlades, hvis dette vil kunne skade efterforskningen. Offentliggørelse af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning vil derfor alene ske efter høring af den relevante politimyndighed.

Forslaget til bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter offentliggørelse efter § 78 c, *stk. 1 og 2*, af foranstaltninger i henhold til REMIT-forordningen ikke kan ske med navns nævnelse, hvis dette vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for den berørte juridiske eller fysiske person, indebærer, at der skal lægges vægt på, om og i givet fald hvilken grad af skade offentliggørelse må antages at vil forvolde pågældende. Samtidig skal det tages i betragtning, i hvilken grad markedsaktørerne kan antages at have interesse i offentliggørelsen. Vurderingen kan være forskellig alt efter, om der er tale om offentliggørelse af en afgørelse om, at den pågældende virksomhed har overtrådt forordningens bestemmelser eller om offentliggørelse af en beslutning om politianmeldelse af en juridisk person for overtrædelse af forordningen. Hensynet til den, hvis navn står til offentliggørelse efter *stk. 1 eller 2* vil for eksempel veje tungt, når der er tale om en overtrædelse, der skyldes en enkelt menneskelig fejl, og overtrædelsen ikke er grundet i for eksempel en virksomheds interne organisation eller styring. Ved beslutninger om at anmelde en juridisk person til politiet, vil undtagelse til offentliggørelse efter *stk. 2* som udgangspunkt kun tænkes anvendt i helt særlige tilfælde, eksempelvis hvis offentliggørelsen vil true virksomhedens fortsatte drift.

Med forslaget til *stk. 4*, der gælder i alle tilfælde af offentliggørelse af afgørelser m.m. efter forslag til *stk. 1 og 2*, fastholdes, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald den juridiske eller fysiske persons navn efter forslag til *stk. 1 og 2*, herunder oplysninger om kundeforhold. Med

fortrolige oplysninger forestås som udgangspunkt de oplysninger, der er omfattet af tavshedsforpligtelsen efter forvaltningslovens § 27, se hertil bemærkninger oven for til forslag til § 78 b, stk. 2. Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde eller fra agenturet, medmindre de pågældende myndigheder eller agenturet, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet og andre landes nationale regulerende myndigheder, som bl. a. er fastlagt i REMIT-forordningen.

Kravene i stk. 4 gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

Til nr. 4

(§ 81, stk. 1)

Forordningens artikel 13, stk. 2, stiller krav om, at de nationale regulerende myndigheder dels sikres adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og til at modtage en kopi heraf, dels får mulighed til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person og dels får mulighed til at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 81, stk. 1, giver i forlængelse af forordningens krav Energitilsynet adgang uden retskendelse til en markedsdeltagers lokale, og på stedet gør sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Begrebet markedsdeltager foreslås defineret i forslag til § 5, nr. 12, i lov om elforsyning. Definitionen svarer til forordningens definition af begrebet i artikel 2, nr. 7, i forbindelse med artikel 2, nr. 8. Begrebet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, dvs. Energinet.dk i Danmark, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder. Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

For en nærmere beskrivelse af formålet med en kontrolundersøgelse hos en markedsdeltager henvises til de almindelige bemærkninger, i afsnit 2.2.2.

Det er en forudsætning, at der med en kontrolundersøgelse forfølges et formål uden for strafferetsplejen. Energitilsynet vil således i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, kun kunne foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i situationer, hvor tilsynet ikke har en rimelig begrundet mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse.

Hvis Energitilsynet fra f.eks. konkurrenter eller ansatte hos markedsdeltageren modtager anmeldelse om forhold, som i givet fald ville være strafbar, må det bero på en konkret vurdering, om der foreligger en mistanke, som angivet i retssikkerhedslovens § 9, stk. 1. I den forbindelse må det bl.a. indgå, hvor troværdig anmeldelsen forekommer, hvor konkret de pågældende forhold er angivet, og om der i øvrigt – det vil sige i de oplysninger, som Energitilsynet herudover er i besiddelse af – er holdepunkter for, at der kan foreligge en strafbar overtrædelse af REMIT-forordningen.

Det har i forbindelse med forslaget til ændring af § 81, stk. 1, været nøje vurderet, om det er nødvendigt, at give Energitilsynet adgang til en markedsdeltagers lokaler i de ovenfor nævnte tilfælde, og om Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers lokaler i de nævnte tilfælde bør ske uden forudgående indhentelse af retskendelse. Dette er fundet nødvendigt for at sikre, at Energitilsynet kan varetage sine opgaver i henhold til forordningen på et effektivt og betryggende grundlag, som det vurderes ikke ville kunne opnås på anden måde. Det ville således hindre Energitilsynets effektive varetagelse af sine opgaver efter forordningen, hvis tilsynet eksempelvis ikke havde mulighed for at foretage kontrolundersøgelser i tilfælde, hvor der er tale om en usædvanlig transaktion eller hvor Energitilsynet har en løs fornemmelse af, at en markedsdeltager ikke opfylder sine forpligtelser efter forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 2, 2. pkt., eller artikel 8, stk. 1.

Kontrolundersøgelserne skal ske under overholdelse af retssikkerhedslovens regler.

Det bemærkes, at Energitilsynet, ligesom det er tilfældet efter den gældende bestemmelse, både skal kunne foretage anmeldte og uanmeldte kontrolundersøgelser.

Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers ejendom vil være begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, forefindes. Det vil sædvanligvis være markedsdeltagerens administrationslokaler.

Til nr. 5

(§ 84, stk. 2 og 3)

Forordningens artikel 13, stk. 2, litra b, kræver, at de nationale regulerende myndigheder, bl.a. skal have retten til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler.

Med forslaget bemyndiges Energitilsynet til at indhente nødvendige oplysninger fra alle relevante fysiske og juridiske personer.

Oplysninger forstås bredt og omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for Energitilsynets varetagelse af sine opgaver efter forordningen.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås en ny bestemmelse, hvorefter Energitilsynet også kan indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder.

Forslaget supplerer forslaget til *stk. 2*, da der kan opstå behov for at indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder. Det vurderes, at dette eksempelvis kan blive nødvendigt i tilfælde, hvor en markedsdeltager ikke har indberettet transaktioner til agenturet efter forordningens artikel 8, stk. 1, eller ikke har indberettet oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug) efter forordningens artikel 8, stk. 5, uden at disse oplysninger kan indsamles fra eksisterende kilder, som nævnt i artikel 8, stk. 5, og hvor det derfor bliver nødvendigt for Energitilsynet at henvende sig til andre myndigheder, der ligger inde med viden om de pågældende transaktioner eller oplysninger.

I det omfang det kan blive relevant, at Energitilsynet videregiver oplysninger til agenturet eller nationale regulerende myndigheder i andre lande omfattet af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, henvises til den gældende § 78 a i lov om elforsyning.

Til nr. 6

(§ 84, stk. 6)

Det foreslås, at henvisningen i den gældende § 84, *stk. 6*, til samme paragrafs *stk. 1* og *2* udgår. Ændringsforslaget er ikke begrundet i gennemførelsen af REMIT-forordningen. Det gældende *stk. 6* indeholder en forpligtelse for virksomheder til at bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til de gældende *stk. 1-4*. Henvisningen til *stk. 1* og *2* anses som overflødig. *Stk. 1* og *2* vedrører nemlig ikke situationer, hvor de virksomheder, der er adressater af *stk. 6* og har en fortrolighedsforpligtelse, er modtagere af oplysninger. *Stk. 1* og *2* giver derimod alene klima-, energi- og bygningsministeren, Energitilsynet og Energiklagenævnet hjemmel til at kræve visse oplysninger. Henvisningen i *stk. 6* til *stk. 1* og *2* er derfor ikke relevant.

Til nr. 7

(§ 84, stk. 7 og 8)

Ændringerne i § 84, *stk. 7* og *8* er konsekvensrettelser, der følger af forslaget om nye *stk. 2* og *3* i § 84.

Til nr. 8

(§ 85 c, stk. 2)

Med forslag til ændring af § 85 c, *stk. 2*, i lov om elforsyning udvides Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud til situationer, hvor der er tale om forhold, der strider mod REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag af forordningen. Formålet med den foreslåede ændring af § 85 c, *stk. 2*, i lov om elforsyning er at gennemføre REMIT-forordningens artikel 13, *stk. 2*, litra e. Denne bestemmelse kræver, at de nationale regulerende myndigheder skal kunne

stille krav om ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod bestemmelserne i REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Kommissionen kan efter forordningen vedtage delegerede retsakter for at sikre overensstemmelse mellem forordningens definitioner af intern viden og markedsmanipulation og den finansielle lovgivning og anden energilovgivning. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere markedsdeltageres indberetningsforpligtelser.

Manglende efterlevelse af påbud meddelt i henhold til § 85 c, stk. 2, vil kunne straffes med bøde, jf. den gældende bestemmelse i § 87, stk. 1, nr. 7, i lov om elforsyning medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 9

(§ 86, stk. 1)

Der er alene tale om en præcisering af, at der ved de i bestemmelsen nævnte påbud er tale om påbud efter § 85 c, stk. 1.

Til nr. 10

(§ 86, stk. 1, 2. pkt.)

Med forslaget til en ny bestemmelse i § 86, *stk. 1, 2. pkt.*, får Energitilsynet adgang til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis et påbud meddelt af Energitilsynet om at opfylde de i forslaget nærmere betegnede forpligtelser, der påhviler vedkommende efter REMIT-forordningen, ikke efterkommes rettidigt.

Udstedelse af tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse forudsætter, at Energitilsynet forinden har udstedt påbud, jf. forslag til § 85 c, stk. 2.

Forslaget med at give tilsynet mulighed for at udstede tvangsbøder, gælder for de situationer, hvor en markedsdeltager ikke opfylder sine forpligtelser efter artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 5, 1. pkt., i REMIT-forordningen, også efter Energitilsynet har påbudt dette. De nævnte bestemmelser i forordningens artikel 8 vedrører en markedsdeltagers forpligtelse til at indberette oplysninger om gennemførte transaktioner på engrosenergimarkedene, herunder handelsordre, til agenturet, og en markedsdeltagers forpligtelse til at give agenturet og de nationale regulerende myndigheder visse andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug), med henblik på agenturets overvågning af handlen på engrosenergimarkedene. Det vurderes som nødvendigt at give Energitilsynet hjemmel til at udstede tvangsbøder, således at en effektiv og omfattende overvågning af markedet kan finde sted. Hvis markedsdeltagere ikke efterkommer deres indberetningsforpligtelser, kan eventuelle overtrædelser ikke opspores, og overvågningen, der har til formål at afsløre og forebygge markedsmisbrug, i det hele taget mister effektivitet og gennemslagskraft.

Indberetninger efter forordningens artikel 8, stk. 1, kan også foretages af andre personer end markedsdeltageren, jf. forordningens artikel 8, stk. 4. Det fremgår imidlertid klart af artikel 8, stk. 1, 3. pkt., at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor vil et påbud om at foretage de relevante indberetninger, kun kunne udstedes i forhold til en markedsdeltager. Da udstedelse af tvangsbøder forudsætter, at tilsynet forinden har udstedt et påbud, vil tvangsbøder for mangelfulde indberetninger i disse tilfælde derfor ligeledes kun kunne pålægges markedsdeltagere.

Endvidere foreslås det, at Energitilsynet kan anvende tvangsbøder, hvis en markedsdeltager ikke giver agenturet og Energitilsynet oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug) efter forordningens artikel 8, stk. 5, 1. pkt. Det bemærkes, at det fremgår af artikel 8, stk. 5, 2. pkt., at de indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere efter 1. pkt., begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt. Påbud efter forslag til § 85 c, stk. 2, kan således kun udstedes, hvis det ikke er muligt, at indsamle de krævede oplysninger fra andre eksisterende kilder. Ligeledes kan der kun udstedes tvangsbøder i situationer, hvor de pågældende

oplysninger ikke kan indhentes fra andre eksisterende kilder, men alene fra den pågældende markedsdeltager.

Endelig forslås det, at Energitilsynet skal få muligheden for at anvende tvangsbøder, hvis en markedsdeltager, der har nægtet at lade sig registrere, jf. REMIT-forordningens artikel 9, stk. 1, ikke efterkommer et påbud fra tilsynet herom, eller efter påbud har undladt at underrette Energitilsynet om ændringer i for registreringerne relevante forhold, jf. artikel 9, stk. 5. Også denne bestemmelse er med til at sikre en meningsfuld og effektiv overvågning af markedet, der ville ellers ikke være muligt.

I øvrigt vurderes det, at muligheden for at pålægge tvangsbøder vil have en præventiv effekt og dermed bidrage til forordningens formål med at sikre energimarkedernes integritet og gennemsigtighed.

Energitilsynets mulighed for at pålægge tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse gælder over for både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 11

(§ 87, stk. 1, nr. 10)

Ændringen er en konsekvensrettelse, der følger af, at nummerering af stykkerne i § 84 ændres.

Til nr. 12

(§ 87 a)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 18, 1. afsnit, skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelserne om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Disse skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Af forordningens præambel følger endvidere, at sanktionerne for overtrædelser af REMIT-forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af markedsmisbrugsdirektivet, som i Danmark er gennemført i værdipapirhandelsloven (betragtning 31).

Med forslaget tilsigtes således at skabe parallelle forhold for strafansvaret efter REMIT-forordningen og strafansvaret efter værdipapirhandelsloven, når der er tale om overtrædelser af bestemmelser i forordningen, der svarer til eller kan sammenlignes med forbuddene og forpligtelserne efter værdipapirhandelsloven. Relevante forpligtelser findes i værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1 og stk. 2, 1.-3. pkt. (forpligtelse til at offentliggøre intern viden), § 33, stk. 2 (forpligtelse til at indberette transaktioner), § 35, stk. 1 og § 36 (forbud mod insiderhandel, herunder ved videregivelse af intern viden til andre), § 37, stk. 6 (forpligtelse til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og kursmanipulation) samt § 39, stk. 1 (forbud mod kursmanipulation), i værdipapirhandelsloven, der svarer til REMIT-forordningens artikel 3 (forbud mod insiderhandel), artikel 4 (forpligtelse til at offentliggøre intern viden), artikel 5 (forbud mod kursmanipulation), artikel 8 (forpligtelse til at indberette transaktioner og andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter) og artikel 15 (forpligtelse til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og kursmanipulation).

Med forslaget til § 87 a, stk. 1, indsættes mulighed for at give bødestraf ved overtrædelser af følgende forpligtelser, der påhviler følgende juridiske eller fysiske personer efter REMIT-forordningen:

- Indberetningsforpligtelse for elproducenter til agenturet og Energitilsynet efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., i forhold til i bestemmelsen nærmere beskrevne transaktioner, hvor forbuddet mod insiderhandel ikke finder anvendelse.
- Offentliggørelses- og indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, vedrørende intern viden.
- Indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 8, stk. 5, 1. pkt., vedrørende oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug).
- Registreringsforpligtelse for markedsdeltagere, der indgår indberetningspligtige transaktioner efter artikel 9, stk. 1, 1. pkt., og forpligtelsen til at underrette den nationale myndighed om ændringer i registreringsoplysninger, jf. artikel 9, stk. 5.

- Forpligtelserne efter artikel 15, 2. afsnit, for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner, til omgående at underrette de nationale regulerende myndigheder, hvis der er en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med forordningens markedsmisbrugsforbud, og til at etablere og opretholde effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af forbuddene.

Der er herved hovedsaglig tale om bestemmelser, der svarer til eller kan sammenlignes med de ovenfor nævnte bestemmelser i værdipapirhandelsloven

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, indebærer, at den markedsdeltager, der ikke sikrer opfyldelse af indberetningsforpligtelsen efter forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., straffes med bøde. Der er herved taget højde for, at indberetningen efter artikel 8, stk. 1, vedrørende transaktioner kan ske af andre personer end markedsdeltageren, herunder myndigheder, jf. forordningens artikel 8, stk. 4, men at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor kan bødestraf vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser, kun pålægges markedsdeltageren.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag for intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen efter den foreslåede straffebestemmelse som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffniveaulet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Med forslaget til *stk. 3* pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med forslag til *stk. 4* fastsættes forældelsesfristen for strafansvar til 5 år. Der er tale om en fravigelse af den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk.1, nr. 1. Forslaget til *stk. 4* er begrundet i hensynet til at skabe parallelitet til værdipapirhandelsloven

(§ 87 b)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 87 b, *stk. 1*, straffes overtrædelser af artikel 3, stk. 1, der forbyder insiderhandel, herunder tilskyndelse til insiderhandel og uberettiget videregivelse af intern viden, og artikel 5, der forbyder markedsmanipulation, med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 ligesom efter den foreslåede bestemmelse i § 87 a skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag for intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffniveaulet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kan selskaber mv. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til nr. 13

(§ 89, stk. 1, 3. pkt.)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Med bestemmelsen i § 89, *stk. 1, 3. pkt.*, foreslås, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter forordningen. Dette svarer til den sædvanlige adgang til klager over afgørelser truffet af Energitilsynet.

Til § 2

Til nr. 1

(§ 6, nr. 15)

Det foreslås, at det defineres i naturgasforsyningsloven, hvad der forstås ved markedsdeltager. Definitionen af markedsdeltageren fremgår af REMIT-forordningens artikel 2, nr. 7 og 8, og har betydning i forhold til forslaget om, at Energitilsynet får hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i markedsdeltageres lokaler, jf. forslag til ændring af § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, og i forhold til den foreslåede straffebestemmelse i § 49, stk. 2.

Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

Til nr. 2

(§ 42, stk. 1)

Forordningens artikel 13, stk. 2, stiller krav om, at de nationale regulerende myndigheder dels sikres adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og til at modtage en kopi heraf, dels får mulighed til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person og dels får mulighed til at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 42, stk. 1, giver i forlængelse af forordningens krav Energitilsynet adgang uden retskendelse til en markedsdeltageres lokale, og på stedet gør sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Der er tale om en udvidelse af anvendelsesområdet af den gældende bestemmelse i § 42, stk. 1, der giver Energitilsynet hjemmel til at foretage de samme retsskridt i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter lov om naturgasforsyning.

Begrebet markedsdeltager foreslås defineret i forslag til § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning. Definitionen svarer til forordningens definition af begrebet i artikel 2, nr. 7, i forbindelse med artikel 2, nr. 8. Begrebet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, dvs. Energinet.dk i Danmark, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder. Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

For en nærmere beskrivelse af formålet med en kontrolundersøgelse hos en markedsdeltager henvises til de almindelige bemærkninger, i afsnit 2.2.2.

Det er en forudsætning, at der med en kontrolundersøgelse forfølges et formål uden for strafferetsplejen. Energitilsynet vil således i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, kun kunne foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i situationer, hvor tilsynet ikke har en rimelig begrundet mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse.

Hvis Energitilsynet fra f.eks. konkurrenter eller ansatte hos markedsdeltageren modtager anmeldelse om forhold, som i givet fald ville være strafbar, må det bero på en konkret vurdering, om der foreligger en mistanke, som angivet i retssikkerhedslovens § 9, stk. 1. I den forbindelse må det bl.a. indgå, hvor troværdig anmeldelsen forekommer, hvor konkret de pågældende forhold er angivet, og om der i øvrigt – det vil sige i de oplysninger, som Energitilsynet herudover er i besiddelse af – er holdepunkter for, at der kan foreligge en strafbar overtrædelse af REMIT-forordningen.

Det har i forbindelse med forslaget til ændring af § 42, stk. 1, været nøje vurderet, om det er nødvendigt, at give Energitilsynet adgang til en markedsdeltagers lokaler i de ovenfor nævnte tilfælde, og om Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers lokaler i de nævnte tilfælde bør ske uden forudgående indhentelse af retskendelse. Dette er fundet nødvendigt for at sikre, at Energitilsynet kan varetage sine opgaver i henhold til forordningen på et effektivt og betryggende grundlag, som det vurderes ikke ville kunne opnås på anden måde. Det ville således hindre Energitilsynets effektive varetagelse af sine opgaver efter forordningen, hvis tilsynet eksempelvis ikke havde mulighed for at foretage kontrolundersøgelser i

tilfælde, hvor der er tale om en usædvanlig transaktion eller hvor Energitilsynet har en løs fornemmelse af, at en markedsdeltager ikke opfylder sine forpligtelser efter forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 2, 2. pkt., eller artikel 8, stk. 1.

Kontrolundersøgelserne skal ske under overholdelse af retssikkerhedslovens regler.

Det bemærkes, at Energitilsynet, ligesom det er tilfældet efter den gældende bestemmelse, både skal kunne foretage anmeldte og uanmeldte kontrolundersøgelser.

Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers ejendom vil være begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, forefindes. Det vil sædvanligvis være markedsdeltagerens administrationslokaler.

Til nr. 3

(§ 42 b)

Den foreslåede bestemmelse i § 42 b, stk. 1, indebærer en præcisering af, at Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf skal offentliggøres. Efter den gældende lovgivning har Energitilsynet hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynets afgørelser i tilsynets forretningsorden, jf. § 78, stk. 9, i lov om elforsyning, der også gælder i forhold til Energitilsynets virke efter lov om naturgasforsyning. Denne hjemmel er udmøntet i Energitilsynets forretningsorden, se beskrivelsen af gældende lovgivning om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser i de almindelige bemærkninger. Da der med dette lovforslag samtidigt foreslås bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets foranstaltninger vedrørende overtrædelser af REMIT-forordningen, jf. forslaget til en ny § 42 c, vurderes det imidlertid som hensigtsmæssigt, at det også præciseres i loven, at der skal ske offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser om regler i lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf. Hermed skabes der øget transparens og retssikkerhed. Om Energitilsynets mulighed for fremover fortsat at inkludere regler om offentliggørelse af afgørelser i sin forretningsorden, henvises til forslaget om ændring af bestemmelsen i § 78, stk. 9, i lov om elforsyning og de specielle bemærkninger hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan omfatte navnet på det selskab, som der er truffet afgørelse i forhold til, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden, dog ikke, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskab.

Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf retter sig mod selskaber, som udøver aktiviteter omfattet af naturgasforsyningsloven, dvs. transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas, jf. naturgasforsyningslovens § 2. Loven finder efter denne bestemmelse også anvendelse på tilstødende naturgassystemer, eksempelvis bygasselskaber. Der er som regel tale om juridiske personer. I enkelte tilfælde kan der være tale om personlig drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer. Energitilsynets afgørelser på området omhandler de pågældende selskabers forpligtelser i henhold til loven. Ved nogle af de selskaber, der er omfattet af loven er der tale om monopolselskaber. Der vil normalt være en række interessenter til afgørelserne, såsom eksempelvis naturgasforbrugere eller brugere af infrastruktur, der direkte eller indirekte vil være berørt af Energitilsynets afgørelser, for eksempel for så vidt disse afgørelser vedrører selskabers tariffer eller leveringsbetingelser, eller brugeres adgang til infrastruktur og betingelserne herfor. Forudsætningen om, at offentliggørelse med navns nævnelse kun skal ske, når dette er af almen interesse for offentligheden, vil i disse tilfælde som regel være opfyldt. Hvis det imidlertid konkret vurderes, at offentliggørelse af et selskabs navn ikke er af almen interesse for offentligheden, vil den pågældende afgørelse kun kunne offentliggøres i anonymiseret form.

Selv om det er vurderingen, at offentliggørelsen med navns nævnelse er i det offentlige interesse, skal offentliggørelsen undtagelsesvis undlades, hvis denne vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet. Der skal være tale om helt særlige forhold i det konkrete tilfælde, eksempelvis, hvis offentliggørelse vil true selskabets fortsatte drift. Derimod vil det ikke være tilstrækkeligt, at offentliggørelsen vil kunne føre til en tab af kunder, eller vil være grundlag for evt. tilbagebetalinger, eksempelvis over for forbrugere.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører selskabet om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en evt. pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter selskabet er blevet orienteret om afgørelsen.

Det skal bemærkes, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet i sammenhæng med udarbejdelsen af lovforslaget har foretaget en vurdering af, hvorvidt den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse indebærer en fravigelse af reglerne i persondataloven for så vidt der her kan være tale om offentliggørelse af afgørelser truffet i forhold til personlig drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer.

Indledningsvis bemærkes det, at forslaget til bestemmelsen skal ses i lyset af forpligtelsen i gasdirektivets artikel 41, stk. 16, hvorefter de regulerende myndigheders afgørelser skal gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at de forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt. Det vurderes endvidere, at de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, herunder hensyn til forbrugerbeskyttelse og sikring af lige konkurrencevilkår er tilstrækkelige vigtige til – set i forhold til de pågældende selskabers interesse i at holde det fortroligt, at de er adressat for en afgørelse truffet af Energitilsynet om regler i lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i henhold til loven – at der bør være adgang til på Energitilsynets hjemmeside at offentliggøre navnet på de pågældende selskaber.

Forslaget til *stk. 2* indebærer, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald selskabets navn efter forslag til *stk. 1*, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt de oplysninger, der er omfattet af tavshedsforpligtelsen efter forvaltningslovens § 27, dvs. oplysninger, der ved love eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysningen for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Dette kan eksempelvis omfatte selskabets interesse i at beskytte oplysninger om interne, herunder økonomiske forhold, oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.

Igen forudsættes det, at Energitilsynet giver selskabet mulighed for at kommentere på, hvilke oplysninger selskabet eventuel finder, bør fjernes fra afgørelsen samt en evt. pressemeddelelse herom, inden offentliggørelsen.

Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde, fra agenturet eller fra Europa-Kommissionen, medmindre disse har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet, Europa-Kommissionen og andre landes nationale regulerende myndigheder, som bl. a. er fastlagt i naturgasforordningen.

Kravene i *stk. 2* gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

(§ 42 c)

Forslaget til § 42 c tjener gennemførelse af REMIT-forordningens artikel 18, 3. afsnit. I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne sørge for, at de nationale regulerende myndigheder kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

Begrebet foranstaltninger i REMIT-forordningen er bredt. Gennemførelsen af kravet i artikel 18, 3. afsnit, omfatter derfor offentliggørelsen af afgørelser, herunder påbud, og processuelle skridt, såsom beslutninger om at pålægge en tvangsbøde eller om at overgive en sag til politiet.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 c, *stk. 1*, indebærer, at Energitilsynet får hjemmel til at offentliggøre sine afgørelser vedrørende overtrædelser af REMIT-forordningen. Hjemlen til offentliggørelse omfatter også de tilfælde, hvor Energitilsynet meddeler et påbud, idet der her er tale om en afgørelse. Endvidere vil Energitilsynet med forslaget få adgang til offentliggørelse af tvangsbøder, som tilsynet vil få hjemmel til at pålægge efter forslag til § 48, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturforsyning.

Forslaget medfører ikke automatisk offentliggørelse af alle afgørelser eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder. Det er op til Energitilsynet at vurdere, om en offentliggørelse er hensigtsmæssigt. Offentliggørelsen vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det med hensyn til REMIT-forordningens formål at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne er i markedesaktørernes interesse at kende til, at der er sket en overtrædelse af forordningen. Markedsaktørerne er aktører på engrosenergimarkederne, eksempelvis købere og sælgere af engrosenergiprodukter.

Forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske eller fysiske person, der er adressat for afgørelsen eller beslutningen om at pålægge en tvangsbøde, hvis dette i

den enkelte sag skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene. I vurderingen skal indgå, om der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af reglerne. Afgørende for, om offentliggørelsen skal ske med eller uden den juridiske eller fysiske persons navn, vil være, hvordan formålet med offentliggørelsen bedst opnås. For eksempel vil en offentliggørelse, der har til formål, at gøre opmærksom på en ny praksis fra tilsynets side, kunne ske anonymt. Omvendt bør en offentliggørelse, der har til formål at orientere markedsaktørerne om, at en markedsdeltager for eksempel ikke har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre intern viden som udgangspunkt ske med navns nævnelser.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører den pågældende juridiske eller fysiske person om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en evt. pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter at den juridiske eller fysiske person er blevet orienteret om afgørelsen eller beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Det skal bemærkes, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet også i sammenhæng med udarbejdelsen af forslag til § 42 c har foretaget en vurdering af, hvorvidt forslaget indebærer en fravigelse af de almindelige principper, som ligger bag reglerne i persondataloven, idet bestemmelsen også omfatter offentliggørelse af afgørelser om overtrædelser af forordningen eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder truffet i forhold til fysiske personer. Fysiske personer er medtaget, fordi markedsdeltagere, der er underlagt specifikke forpligtelser efter forordningen til at offentliggøre intern viden, indberette transaktioner og andre oplysninger m.v., kan være fysiske eller juridiske personer, jf. forordningens artikel 2, nr. 7 og 8.

Indledningsvis bemærkes det, at forslaget til bestemmelsen skal ses i lyset af forpligtelsen i REMIT-forordningens artikel 18, hvorefter de nationale regulerende myndigheder skal have hjemmel til at meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen. Det vurderes endvidere, at de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, navnlig integriteten af og gennemsigtigheden på engrosenergimarkedene, der fremmer en åben og fair konkurrence, er tilstrækkelige vigtige til – set i forhold til de omfattede personers interesse i at holde det fortroligt, at Energitilsynet har truffet afgørelse om, at de har overtrådt forordningen, eller har pålagt en tvangsbøde for overtrædelsen af forordningen – at der bør være adgang til på Energitilsynets hjemmeside at offentliggøre navnet på de pågældende personer.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at beslutninger om at overgive sager vedrørende overtrædelser af regler i REMIT-forordningen til politimæssig efterforskning vil kunne offentliggøres. Igen er der tale om en skønsmæssig vurdering der foretages af Energitilsynet. Offentliggørelsen vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det med hensyn til REMIT-forordningens formål at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene er i markedsaktørernes interesse at kende til, at der er sket en politianmeldelse.

Efter forslag til *stk. 2, 2. pkt.*, kan offentliggørelse med navns nævnelser kun kunne ske, hvis der er tale om en politianmeldelse i forhold til juridiske personer. Der kan ikke ske offentliggørelse i sager, som vedrører enkeltpersoner, heller ikke i tilfælde, hvor der er tale om personlig drevne. Begrænsningen sker med henblik på persondatalovens § 8.

Forslaget indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske person, der er berørt af Energitilsynets beslutning om at overgive en sag vedrørende overtrædelse af forordningen til politiet, hvis dette i den enkelte sag med hensyn til REMIT-forordningens formål at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkedene at kende til politianmeldelsen af den pågældende juridiske person.

Medmindre der er efterforskningsmæssige hensyn, jf. nedenfor til forslag til *stk. 2, 3. pkt.*, der taler mod offentliggørelse, forudsættes det, at Energitilsynet vil høre den pågældende juridiske person om offentliggørelsen og i givet fald også vil medsende udkast til en evt. pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter virksomheden er blevet orienteret.

Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, indebærer, at offentliggørelse af beslutninger om overgivelse til politimæssig efterforskning undlades, hvis dette vil kunne skade efterforskningen. Offentliggørelse af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning vil derfor alene ske efter høring af den relevante politimyndighed.

Forslaget til bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter offentliggørelse efter § 42 c, stk. 1 og 2, af foranstaltninger i henhold til REMIT-forordningen ikke kan ske med navns nævnelse, hvis dette vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for den berørte juridiske eller fysiske person, indebærer, at der skal lægges vægt på, om og i givet fald hvilken grad af skade offentliggørelse må antages at vil forvolde pågældende. Samtidig skal det tages i betragtning, i hvilken grad markedsaktørerne kan antages at have interesse i offentliggørelsen. Vurderingen kan være forskellig alt efter, om der er tale om offentliggørelse af en afgørelse om, at den pågældende virksomhed har overtrådt forordningens bestemmelser eller om offentliggørelse af en beslutning om politianmeldelse af en juridisk person for overtrædelse af forordningen. Hensynet til den, hvis navn står til offentliggørelse efter stk. 1 eller 2 vil for eksempel veje tungt, når der er tale om en overtrædelse, der skyldes en enkelt menneskelig fejl, og overtrædelsen ikke er grundet i for eksempel en virksomheds interne organisation eller styring. Ved beslutninger om at anmelde en juridisk person til politiet, vil undtagelse til offentliggørelse efter stk. 2 som udgangspunkt kun tænkes anvendt i helt særlige tilfælde, eksempelvis hvis offentliggørelsen vil true virksomhedens fortsatte drift.

Med forslaget til *stk. 4*, der gælder i alle tilfælde af offentliggørelse af afgørelser m.m. efter forslag til stk. 1 og 2, fastholdes, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald den juridiske eller fysiske persons navn efter forslag til stk. 1 og 2, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt de oplysninger, der er omfattet af tavshedsforpligtelsen efter forvaltningslovens § 27, se hertil bemærkninger oven for til forslag til § 42 b, stk. 2. Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde eller fra agenturet, medmindre de pågældende myndigheder eller agenturet, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet og andre landes nationale regulerende myndigheder, som bl. a. er fastlagt i REMIT-forordningen.

Kravene i stk. 4 gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

Til nr. 4

(§ 45, stk. 2 og 3)

Forordningens artikel 13, stk. 2, litra b, kræver, at de nationale regulerende myndigheder, bl.a. skal have retten til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler.

Med forslaget bemyndiges Energitilsynet til at indhente nødvendige oplysninger fra alle relevante fysiske og juridiske personer.

Oplysninger forstås bredt og omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for Energitilsynets varetagelse af sine opgaver efter forordningen.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås en ny bestemmelse, hvorefter Energitilsynet også kan indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder.

Forslaget supplerer forslaget til stk. 2, da der kan opstå behov for at indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder. Det vurderes, at dette eksempelvis kan blive nødvendigt i tilfælde, hvor en markedsdeltager ikke har indberettet transaktioner til agenturet efter forordningens artikel 8, stk. 1, eller ikke har indberettet oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion, oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter efter forordningens artikel 8, stk. 5, uden at disse oplysninger kan indsamles fra eksisterende kilder, som nævnt i artikel 8, stk. 5, og hvor det derfor bliver nødvendigt for Energitilsynet at henvende sig til andre myndigheder, der ligger inde med viden om de pågældende transaktioner eller oplysninger.

I det omfang det kan blive relevant, at Energitilsynet videregiver oplysninger til agenturet eller nationale regulerende myndigheder i andre lande omfattet af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, henvises til den gældende § 78 a i lov om elforsyning, der også gælder i forhold til Energitilsynets virke efter lov om naturgasforsyning.

Til nr. 5

(§ 47 b, stk. 2)

Med forslag til ændring af § 47 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning udvides Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud til situationer, hvor der er tale om forhold, der strider mod REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag af forordningen. Formålet med den foreslåede ændring af § 47 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning er at gennemføre REMIT-forordningens artikel 13, stk. 2, litra e. Denne bestemmelse kræver, at de nationale regulerende myndigheder skal kunne stille krav om ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod bestemmelserne i REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Kommissionen kan efter forordningen vedtage delegerede retsakter for at sikre overensstemmelse mellem forordningens definitioner af intern viden og markedsmanipulation og den finansielle lovgivning og anden energilovgivning. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere markedsdeltageres indberetningsforpligtelser.

Manglende efterlevelse af påbud meddelt i henhold til § 47 b, stk. 2, vil kunne straffes med bøde, jf. den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 6

(§ 48, stk. 1)

Der er alene tale om en præcisering af, at der ved de i bestemmelsen nævnte påbud er tale om påbud efter § 47 b, stk. 1.

Til nr. 7

(§ 48, stk. 1, 2. pkt.)

Med forslaget til en ny bestemmelse i § 48, stk. 1, 2. pkt., får Energitilsynet adgang til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis et påbud meddelt af Energitilsynet om at opfylde de i forslaget nærmere betegnede forpligtelser, der påhviler vedkommende efter REMIT-forordningen, ikke efterkommes rettidigt.

Udstedelse af tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse forudsætter, at Energitilsynet forinden har udstedt påbud, jf. forslag til § 47 b, stk. 2.

Forslaget med at give tilsynet mulighed for at udstede tvangsbøder, gælder for de situationer, hvor en markedsdeltager ikke opfylder sine forpligtelser efter artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 5, 1. pkt., i REMIT-forordningen, også efter Energitilsynet har påbudt dette. De nævnte bestemmelser i forordningens artikel 8 vedrører en markedsdeltagers forpligtelse til at indberette oplysninger om gennemførte transaktioner på engrosenergimarkedene, herunder handelsordre, til agenturet, og en markedsdeltagers forpligtelse til at give agenturet og de nationale regulerende myndigheder visse andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion, oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter, med henblik på agenturets overvågning af handlen på engrosenergimarkedene. Det vurderes som nødvendigt at give Energitilsynet hjemmel til at udstede tvangsbøder, således at en effektiv og omfattende overvågning af markedet kan finde sted. Hvis markedsdeltagere ikke efterkommer deres indberetningsforpligtelser, kan eventuelle overtrædelser ikke opspores, og overvågningen, der har til formål at afsløre og forebygge markedsmissbrug, i det hele taget mister effektivitet og gennemslagskraft.

Indberetninger efter forordningens artikel 8, stk. 1, kan også foretages af andre personer end markedsdeltageren, jf. forordningens artikel 8, stk. 4. Det fremgår imidlertid klart af artikel 8, stk. 1, 3. pkt., at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor vil et påbud om at foretage de relevante indberetninger, kun kunne udstedes i forhold til en markedsdeltager. Da udstedelse af tvangsbøder forudsætter, at tilsynet forinden har udstedt et påbud, vil tvangsbøder for mangelfulde indberetninger i disse tilfælde derfor ligeledes kun kunne pålægges markedsdeltagere.

Endvidere foreslås det, at Energitilsynet kan anvende tvangsbøder, hvis en markedsdeltager ikke giver agenturet og Energitilsynet oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion,

oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter efter forordningens artikel 8, stk. 5, 1. pkt. Det bemærkes, at det fremgår af artikel 8, stk. 5, 2. pkt., at de indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere efter 1. pkt., begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt. Påbud efter forslag til § 47 b, stk. 2, kan således kun udstedes, hvis det ikke er muligt, at indsamle de krævede oplysninger fra andre eksisterende kilder. Ligeledes kan der kun udstedes tvangsbøder i situationer, hvor de pågældende oplysninger ikke kan indhentes fra andre eksisterende kilder, men alene fra den pågældende markedsdeltager.

Endelig forslås det, at Energitilsynet skal få muligheden for at anvende tvangsbøder, hvis en markedsdeltager, der har nægtet at lade sig registrere, jf. REMIT-forordningens artikel 9, stk. 1, ikke efterkommer et påbud fra tilsynet herom, eller efter påbud har undladt at underrette Energitilsynet om ændringer i for registreringerne relevante forhold, jf. artikel 9, stk. 5. Også denne bestemmelse er med til at sikre en meningsfuld og effektiv overvågning af markedet, der ville ellers ikke være muligt.

I øvrigt vurderes det, at muligheden for at pålægge tvangsbøder vil have en præventiv effekt og dermed bidrage til forordningens formål med at sikre energimarkedernes integritet og gennemsigtighed.

Energitilsynets mulighed for at pålægge tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse gælder over for både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 8

(§ 49 a)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 18, 1. afsnit, skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelserne om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Disse skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Af forordningens præambel følger endvidere, at sanktionerne for overtrædelser af REMIT-forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af markedsmisbrugsdirektivet, som i Danmark er gennemført i værdipapirhandelsloven (betragtning 31).

Med forslaget tilsigtes således at skabe parallelle forhold for strafansvaret efter REMIT-forordningen og strafansvaret efter værdipapirhandelsloven, når der er tale om overtrædelser af bestemmelser i forordningen, der svarer til eller kan sammenlignes med forbuddene og forpligtelserne efter værdipapirhandelsloven. Relevante forpligtelser findes i værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1 og stk. 2, 1.-3. pkt. (forpligtelse til at offentliggøre intern viden), § 33, stk. 2 (forpligtelse til at indberette transaktioner), § 35, stk. 1 og § 36 (forbud mod insiderhandel, herunder ved videregivelse af intern viden til andre), § 37, stk. 6 (forpligtelse til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og kursmanipulation) samt § 39, stk. 1 (forbud mod kursmanipulation), i værdipapirhandelsloven, der svarer til REMIT-forordningens artikel 3 (forbud mod insiderhandel), artikel 4 (forpligtelse til at offentliggøre intern viden), artikel 5 (forbud mod kursmanipulation), artikel 8 (forpligtelse til at indberette transaktioner og andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgas og LNG-faciliteter) og artikel 15 (forpligtelse til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og kursmanipulation).

Med forslaget til § 49 a, stk. 1, indsættes mulighed for at give bødestraf ved overtrædelser af følgende forpligtelser, der påhviler følgende juridiske eller fysiske personer efter REMIT-forordningen:

- Indberetningsforpligtelse for naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter og operatører af LNG-faciliteter til agenturet og Energitilsynet efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., i forhold til i bestemmelsen nærmere beskrevne transaktioner, hvor forbuddet mod insiderhandel ikke finder anvendelse.
- Offentliggørelses- og indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, vedrørende intern viden.
- Indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 8, stk. 5, 1. pkt., vedrørende oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion, oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter.

- Registreringsforpligtelse for markedsdeltagere, der indgår indberetningspligtige transaktioner efter artikel 9, stk. 1, 1. pkt., og forpligtelsen til at underrette den nationale myndighed om ændringer i registreringsoplysninger, jf. artikel 9, stk. 5.
- Forpligtelserne efter artikel 15, 2. afsnit, for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner, til omgående at underrette de nationale regulerende myndigheder, hvis der er en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med forordningens markedsmissbrugsforbud, og til at etablere og opretholde effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af forbuddene.

Der er herved hovedsaglig tale om bestemmelser, der svarer til eller kan sammenlignes med de ovenfor nævnte bestemmelser i værdipapirhandelsloven.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, indebærer, at den markedsdeltager, der ikke sikrer opfyldelse af indberetningsforpligtelsen efter forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., straffes med bøde. Der er herved taget højde for, at indberetningen efter artikel 8, stk. 1, vedrørende transaktioner kan ske af andre personer end markedsdeltageren, herunder myndigheder, jf. forordningens artikel 8, stk. 4, men at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor kan bødestraf vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser, kun pålægges markedsdeltageren.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag for intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen efter den foreslåede straffebestemmelse som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffnivået for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Med forslaget til *stk. 3* pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med forslag til *stk. 4* fastsættes forældelsesfristen for strafansvar til 5 år. Der er tale om en fravigelse af den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk.1, nr. 1. Forslaget til *stk. 4* er begrundet i hensynet til at skabe parallelitet til værdipapirhandelsloven

(§ 49 b)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 49 b, *stk. 1*, straffes overtrædelser af artikel 3, stk. 1, der forbyder insiderhandel, herunder tilskyndelse til insiderhandel og uberettiget videregivelse af intern viden, og artikel 5, der forbyder markedsmanipulation, med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 ligesom efter den foreslåede bestemmelse i § 49 a skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag for intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffnivået for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kan selskaber mv. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til nr. 9

(§ 51, stk. 1, 3. pkt.)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Med bestemmelsen i § 51, stk. 1, 3. pkt., foreslås, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter forordningen. Dette svarer til den sædvanlige adgang til klager over afgørelser truffet af Energitilsynet.

Til § 3

Til nr. 1

(§ 299 d)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 87 b i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og efter den foreslåede bestemmelse i § 42 b, i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, straffes overtrædelse af forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det foreslås at indsætte en overbygningsbestemmelse i straffeloven om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene artikel 3, stk. 1, litra a og c (insiderhandel og tilskyndelse hertil), eller artikel 5 (markedsmanipulation), under særligt skærpende omstændigheder. Det foreslås, at strafferammen skal være fængsel indtil 6 år.

Forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5, skal forstås i sammenhæng med artikel 2, nr. 1-3, hvor begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation nærmere defineres. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere bl.a. disse definitioner med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere definitionerne udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkedene. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af artikel 3, stk. 1, og artikel 5.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at særligt skærpende omstændigheder navnlig skal omfatte tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere, hvor der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Betydelig vinding vil som udgangspunkt være beløb på 500.000 kr. eller mere, hvilket svarer til praksis vedrørende afgrænsning mellem straffelovens § 285 og § 286. Vindingens størrelse er dog ikke eneafgørende, idet også det forhold, at forbrydelsen er begået af flere i forening mv., kan føre til, at den skærpede strafferamme bør anvendes.

Formålet med den foreslåede overbygningsbestemmelse er at markere, at særligt grove overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5 anses som alvorlige forbrydelser, der kan have betydelige skadevirkninger både samfundsøkonomisk og for de involverede virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 299 d er alene en overbygning på de foreslåede strafbestemmelser i § 87 b i lov om elforsyning og § 42 b i lov om naturgasforsyning. Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af det strafbare område som anført i forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5, men alene, at der indføres hjemmel til, at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, hvis der foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Bestemmelsen forudsættes anvendt ved særligt grove overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5, hvor en strafferamme på fængsel indtil 1 år og 6 måneder ikke findes at være tilstrækkelig. Dette gælder også, selv om den konkret forskyldte straf fastsættes til væsentligt mindre end 1 år og 6 måneder.

Ved efterforskning af forhold, der kan henføres til den foreslåede overbygningsbestemmelse, vil der – når betingelserne i øvrigt er opfyldt - kunne anvendes de straffeprocessuelle tvangsindgreb, som kræver et strafmaksimum på mindst 6 års fængsel, eksempelvis telefonaflytning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

(§ 781, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan indhentes teleoplysning i sager, hvor efterforskningen angår visse grovere overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, nærmere bestemt overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, om insiderhandel med engrosenergiprodukter, herunder opfordring til insiderhandel og videregivelse af intern viden, og artikel 5 om markedsmanipulation på engrosenergimarkeder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Efter forslaget træder loven i kraft den 1. juni 2013.

Til § 6

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende love

Gældende formulering

Lovforslaget

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 1 i lov nr. 1352 af 21. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1390 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 5. ...
11) ...

1. I § 5 indsættes efter nr. 11 som nyt nummer:
»12) *Markedsdeltager*: enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatør, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkederne, jf. artikel 2, nr. 7 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«
Nr. 12-20 bliver herefter nr. 13-21.

§ 78. ...
Stk. 9. Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender tilsynets forretningsorden.
Stk. ...

2. § 78, *stk. 9*, affattes således:
»*Stk. 9.* Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden. Energitilsynet kan i sin forretningsorden fastsætte regler om offentliggørelse af afgørelser, der ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser i denne lov eller lov om naturgasforsyning. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender tilsynets forretningsorden.«

§ 78 a. ...

3. Efter § 78 *a* indsættes:
»§ 78 **b.** Energitilsynet offentliggør afgørelser

i sager om regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den virksomhed, som afgørelsen er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af virksomhedens navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 78 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelser af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som afgørelsen er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkederne, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelse omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkederne, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt. undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 og 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.«

§ 81. Energitilsynet kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet efter loven få adgang til en virksomheds lokaler og på stedet gøre sig

4. I § 81, *stk. 1*, indsættes efter »efter loven«: »eller i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på

bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. ...

§ 84. ...

Stk.2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed og forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge kollektive elforsyningsvirksomheder, elproduktionsvirksomheder og elhandelsvirksomheder at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger vedrørende virksomhedernes produktions- og driftsmæssige forhold samt om de i virksomheden købte og solgte ydelser. Det samme gælder oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

Stk.3. Kollektive elforsyningsvirksomheder, elhandelsvirksomheder og elproducenter skal efter anmodning meddele Energinet.dk de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af Energinet.dk's opgaver.

Stk.4. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal efter anmodning meddele andre virksomheder tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at net- og transmissionsvirksomhed kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

Stk.5. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal give brugerne af det sammenkoblede system de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet.

Stk.6. Virksomheder skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til stk. 1-

engrosenergimarkedene «, efter »en virksomheds« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder virksomhedens« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

5. I § 84 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene indhente oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter den i stk. 2 nævnte forordning indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 4-10.

4.

Stk.7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 3-5.

Stk.8. Klager over virksomheder vedrørende virksomhedernes oplysningspligt efter stk. 3-5 og regler udstedt i henhold til loven kan indbringes for Energitilsynet.

§ 84. ...

Stk.6. Virksomheder skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til stk. 1-4.

Stk. ...

6. I § 84, *stk. 6*, der bliver *stk. 8*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 5 og 6«.

§ 84. ...

Stk.7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 3-5.

Stk.8. Klager over virksomheder vedrørende virksomhedernes oplysningspligt efter stk. 3-5 og regler udstedt i henhold til loven kan indbringes for Energitilsynet.

7. I § 84, *stk. 7 og 8*, der bliver *stk. 9 og 10*, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 5-7«.

§ 85 c. ...

Stk.2. Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

8. I § 85 *c*, *stk. 2*, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosmarkederne eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c om at give oplysninger i henhold til § 22, *stk. 3*, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 71 a, *stk. 4*, § 72, *stk. 8*, eller § 77, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige

9. I § 86, *stk. 1*, ændres »§ 85 c« til: »§ 85 c, *stk. 1*,«.

eller ugentlige bøder.

Stk. ...

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 71 a, stk. 4, § 72, stk. 8, eller § 77, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. ...

§ 86. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ...

10) overtræder § 19 a, stk. 8, § 84, stk. 5, eller § 84 a eller ...

§ 87. ...

10. I § 86, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c, stk. 2, om at give oplysninger i henhold til § 84, stk. 2, eller om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

11. I § 87, *stk. 1, nr. 10*, ændres »§ 84, stk. 5« til: »§ 84, stk. 7«.

12. Efter § 87 indsættes:

»**§ 87 a.** Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 87 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller

artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 89. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

Stk. ...

13. I § 89, *stk. 1*, indsættes som 3. pkt.:
»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 996 af 13. oktober 2011, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1352 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 6. ...
15) ...

1. I § 6 indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:
»15) *Markedsdeltager:* enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatør, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkederne, jf. artikel 2, nr. 7 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

Nr. 15-27 bliver herefter nr. 16-28.

§ 42. Energitilsynet kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet efter loven få adgang til et selskabs lokaler og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder selskabets regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. ...

§ 42 a. ...

2. I § 42, *stk. 1*, indsættes efter »efter loven«: »eller i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne«, efter »et selskabs« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder selskabets« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

3. Efter § 42 *a* indsættes:

»§ 42 **b.** Energitilsynet offentliggør afgørelser i sager om regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som afgørelsen er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af selskabets navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter *stk. 1* må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 42 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelser af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som afgørelsen er truffet i forhold til, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkederne, jf. dog *stk. 3*.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af regler i den i *stk. 1* nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelse omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for aktørerne på engrosenergimarkederne, jf. dog *stk. 3*. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt.

undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 og 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.«

§ 45. ...

Stk.2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed og forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge bevillingspligtige selskaber, Energinet.dk og naturgasleverandører at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger vedrørende selskabernes driftsmæssige forhold og om de i selskabet købte og solgte ydelser. Det samme gælder oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

§ 47 b. ...

Stk.2. Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

4. I § 45 indsattes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, indhente oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter den i stk. 2 nævnte forordning indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, der er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

5. I § 47 b, stk. 2, indsættes efter

»energireguleringsmyndigheder,«: »mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

6. I § 48, stk. 1, ændres »§ 47 b« til: »§ 47 b, stk. 1,«.

Stk. ...

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. ...

§ 49. ...

7. I § 48, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at give oplysninger i henhold til § 45, stk. 2, eller om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosmarkederne, der er vedtaget på grundlag heraf.«

8. Efter § 49 indsættes:

»**§ 49 a.** Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosmarkederne.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 49 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosmarkederne straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i

straffelovens 5. kapitel.«

§ 51. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Stk. ...

9. I § 51, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1007 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 2 i lov nr. 1385 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. Efter § 299 c indsættes:

»§ 299 d. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkederne artikel 3, stk. 1, litra a og c, eller artikel 5. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, eller hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

§ 4

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 1 i lov nr. 1387 af 23. december 2012, foretages følgende

§ 299. ...

ændring:

§ 781. ...

Stk. 3. Er betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, opfyldt, kan teleoplysning endvidere foretages, såfremt mistanken angår krænkelser som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det samme gælder, såfremt mistanken angår en overtrædelse af straffelovens § 279 a eller § 293, stk. 1, begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste, eller såfremt mistanken angår en overtrædelse af værdipapirhandelsloven § 35, stk. 1, § 36 eller § 39, stk. 1.

Stk. ...

1. I § 781, stk. 3, 2. pkt. indsættes efter »eller § 39, stk. 1«: », eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkederne artikel 3, stk. 1, eller artikel 5«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

[REMIT-forordning]